

Arrest

nr. 222 670 van 14 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-S. CORNE *loco* advocaat K. DE GROOF en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 1 november 2015 België is binnengekomen, diende op 6 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 31 oktober 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 oktober 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 06/11/2015

Overdracht CGVS: 24/03/2016

U werd op 3 juli 2017 van 13u38 tot 17u35 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat meester Valerie Goyvaerts was gedurende de volledige duur van het gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep van de Hazara te behoren. U bent een 23-jarige sjiitische moslim, meer bepaald ismailiet, en bent geboren in het dorp Nekpay in Khanabad, provincie Kunduz. U heeft hier tot uw vertrek uit Afghanistan geleefd en woonde samen met uw ouders, 2 broers en zus. U heeft één oom langs vaderszijde, hij woonde vroeger ook in Nekpay dorp maar is nadien verhuisd naar Mazare Sharif (provincie Balkh) en heeft daar 10 jaar gewoond. Hij heeft 3 zonen en 2 dochters. Nadat uw oom naar Mazar-e Sharif verhuisd was heeft u geen contact meer gehad met hem.

Uw problemen zijn begonnen naar aanleiding van een incident dat nog voor u geboren was had plaatsgevonden in uw dorp. Een meisje liep weg van huis. Haar oom S.D., die mullah was van de moskee, gaf de opdracht om haar te vermoorden. Na de dood van dat meisje is S.D. verhuisd naar Mazar-e Sharif. De familie van het meisje verhuisde naar Kabul. Jaren later, toen haar broers opgroeiden begonnen ze vragen te stellen in verband met de dood van hun zus. Ze besloten om een klacht in te dienen bij de politie maar aangezien de zaak al dateerde van ongeveer 25 jaar geleden, kregen ze te horen dat het dossier afgesloten was en de zaak verouderd was. Op aanmoedigen van hun moeder besloten ze om zelf bloedwraak te nemen. Ongeveer twee jaar later, in de zesde maand van 1391 (augustus/september 2012 omgerekend naar de westerse kalender) was uw oom samen met deze S.D. naar Kabul vertrokken om daar een begrafenis bij te wonen. De broers van dat meisje, H. en A.M., hebben S.D. vermoord. Ze wilden uw oom ook vermoorden maar hij kon nog vluchten. H., degene die schoot, vluchtte niet en werd ter plaatse gearresteerd door de politie. Uw oom legde als getuige van deze moord een verklaring af bij de politie. H. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 jaar. H. en zijn familie hebben nadien klacht ingediend bij de politie. Ze beschuldigden uw oom ervan dat hij na het afleggen van zijn getuigenis het huis van H. zou binnengevallen zijn en geprobeerd zou hebben om de echtgenote van H. te vermoorden. Om het verhaal geloofwaardig te maken had de echtgenote van H. zelf geschoten in haar arm en in haar been. Bovendien zouden H. en zijn familie smeergeld betaald hebben aan de politie opdat deze uw oom zouden arresteren. Uw oom kreeg een gevangenisstraf van één jaar. Ongeveer één maand of anderhalf maand nadat uw oom vrijkwam, is de broer van H. naar Mazar-e Sharif gegaan om aan uw oom te vragen zijn klacht in te trekken zodat H. ook vrij zou komen. Uw oom weigerde echter waarop A.M. hem begon te bedreigen. Zo is A.M. 2 à 3 keer naar uw oom gegaan. De laatste keer was ongeveer 3 à 4 maanden nadat uw oom was vrijgekomen. Hierdoor is uw oom samen met zijn familie gevlucht uit Mazar-e Sharif. U weet niet waar hij momenteel is.

Een maand of anderhalve maand na het vertrek van uw oom is de broer van H. naar uw dorp gekomen. Hij zei u dat u ervoor moest zorgen dat uw oom zou terugkeren. Nadien zijn er nog 2 à 3 keer gewapende mannen naar u gekomen, ze eisten dat u uw oom zou vinden. Twee maanden voor uw vertrek zijn ze nogmaals naar u gekomen om u te waarschuwen en hebben ze gezegd dat indien u niet zou doen wat ze vragen, dat u dan vermoord zou worden. Uw vader heeft dit besproken met de ouders van het dorp maar ze konden geen oplossing bieden. Hierdoor heeft uw vader besloten dat u het land moest verlaten. Eind mizan 1394 (oktober 2015) heeft u Kunduz en Afghanistan verlaten. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Kroatië, Slovenië, Oostenrijk en Duitsland naar België. U heeft er ongeveer anderhalve maand over gedaan om van Afghanistan tot België te komen. Op 1 november 2015 kwam u aan in België en op 6 november 2015 diende u een asielaanvraag in.

Na uw vertrek uit Afghanistan zijn die gewapende mannen nog verschillende keren naar uw huis gegaan en hebben ze uw familie gevraagd waar u was en tegen uw ouders gezegd dat ze ervoor moesten zorgen dat u terug zou gaan.

De laatste keer dat ze uw familie lastig vielen was ongeveer één jaar voor het gehoor op 3 juli 2017. U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan omdat u vreest dat u vermoord zal worden door die vijanden van uw oom.

Ter staving van uw asielerelaas legde u volgende documenten neer: uw taskara en de enveloppe waarin deze opgestuurd werd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS gehoorverslag p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u tot voor uw vertrek uit Afghanistan in de provincie Kunduz heeft gewoond. U verklaarde heel uw leven in Nekpay dorp in Khanabad geleefd te hebben, nochtans was uw kennis over deze regio dermate vaag en beperkt waardoor u het CGVS niet heeft kunnen overtuigen dat u daar effectief van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan geleefd zou hebben. Zo werd er gepeild naar uw kennis van bekende figuren in de regio. U gevraagd wie de provinciegouverneur van Kunduz was bij uw vertrek, zegt u dat dit Asadullah Omarkhel was en dat hij Omar Safi opvolgde (CGVS p. 10). Volgens uw verklaringen was Asadullah Omarkhel al gedurende ongeveer 20 dagen tot één maand provinciegouverneur bij uw vertrek op eind mizan 1394 (oktober 2015). Uit objectieve informatie blijkt echter dat Asadullah Omarkhel pas in februari 2016 werd aangeduid als provinciegouverneur van Kunduz (zie toegevoegde landeninformatie 1). Geconfronteerd met het feit dat Asadullah Omarkhel niet de gouverneur was bij uw vertrek, houdt u vol dat hij net gouverneur was geworden. Nogmaals geconfronteerd met het feit dat dat niet klopt, zegt u dat Omar Safi niet meer de gouverneur was en dat Asadullah Omarkhel hem vervangen heeft (CGVS p. 10). Mohammad Omar Safi was bij uw beweerde vertrek uit Afghanistan inderdaad niet meer de gouverneur maar evenmin was Asadullah Omarkhel provinciegouverneur op dat ogenblik. Na de val van Kunduz op 28 september 2015 werd Mohammad Omar Safi afgezet uit zijn ambt door president Ashraf Ghani. President Ghani duidde de deputy gouverneur Hamidullah Danishi aan als acting gouverneur tot de aanstelling van een nieuwe gouverneur (zie toegevoegde landeninformatie 2). Dit komt erop neer dat bij uw vertrek Hamidullah Danishi optrad als gouverneur, u gaf echter aan deze persoon niet te kennen (CGVS p. 11). Gelet op deze informatie werd u erop gewezen dat het niet mogelijk is dat Asadullah Omarkhel bij uw vertrek uit Kunduz reeds gouverneur was, aangezien hij pas in februari 2016 werd aangeduid als gouverneur. Hierop verklaarde u dat u toen u aankwam in België hoorde dat Omarkhel de gouverneur was (CGVS p. 10). Nochtans werd er u duidelijk gevraagd wie de provinciegouverneur was bij uw vertrek en heeft u verschillende malen aangehaald dat Asadullah Omarkhel kort voor uw vertrek gouverneur was geworden (CGVS p. 10). Het feit dat u nadien zegt dat u bij uw aankomst in België hoorde dat hij de gouverneur was biedt dan ook geen verklaring voor uw foutief antwoord op deze vraag. U gevraagd wie de voorganger van Mohammad Omar Safi was, zegt u dat dit Anwar Jigdalak was (CGVS p. 11). De voorganger van Mohammad Omar Safi was Ghulam Sakhi Baghlani, de opvolger van Anwar Jigdalak (zie toegevoegde landeninformatie 3). U gaf echter aan niet over Ghulam Sakhi Baghlani gehoord te hebben (CGVS p. 11). U zei wel correct dat Engineer Omar lang geleden gouverneur van Kunduz was (CGVS p. 11). U gevraagd of er hem enige incidenten overkomen zijn zegt u dat u niet op de hoogte bent van enige incidenten maar dat hij gedurende 7 à 8 jaar gouverneur van Kunduz was. Provinciegouverneur Engineer

Omar kwam tijdens een aanslag in Takhar om het leven. Hij was tot zijn overlijden in oktober 2010 nog steeds de provinciegouverneur van Kunduz. Zijn overlijden kwam dan ook over als een schok bij de Afghaanse overheid en bevolking aangezien hij de eerste provinciegouverneur was die vermoord werd door de taliban sinds 2008 (zie toegevoegde landeninformatie 4). U wist wel dat Engineer Omar voor een lange periode gouverneur was van de provincie Kunduz, er mag dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u minstens zou gehoord hebben over deze aanslag die op hem gericht was en hem het leven heeft ontnomen .

U gaf verder aan dat u Samiullah Qatra kende. U gevraagd om meer informatie te geven over hem geeft u verschillende tegenstrijdige verklaringen. Zo zegt u dat hij momenteel (3 juli 2017) commandant is in Kunduz maar dat hij vroeger bij de arbaki zat. Geconfronteerd met het feit dat dit niet klopt, zegt u dat hij geen officiële commandant is maar dat hij vroeger zo genoemd werd. U gevraagd wat hij nu doet zegt u dit niet te weten. U gevraagd in welke provincie hij momenteel zit, zegt u dat hij in Kunduz is (CGVS p. 11). U gevraagd of hij in Kunduz nog actief aan het werk is zegt u dat hij actief is in Khanabad, Imam Sahib, Qal-e Zal en Chahar Dara, dat hij commandant is en een beetje overal gaat (CGVS p. 12). Uit objectieve informatie blijkt echter dat Samiullah Qatra sinds eind 2012 niet meer actief was in de provincie Kunduz en in de provincie Herat tewerkgesteld werd als veiligheidshoofd van de provincie (zie toegevoegde landeninformatie 5). Er zijn geen aanwijzingen die erop zouden kunnen duiden dat hij nadien terug in Kunduz actief zou zijn. Uit objectieve informatie blijkt dat hij in ieder geval niet meer werd aangesteld als veiligheidscommandant in de provincie Kunduz (zie toegevoegde landeninformatie 6). Geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de beschikbare informatie, verandert u plots uw verklaring en zegt u dat u niet over nu spreekt maar over 3 à 4 jaar geleden en dat hij momenteel niet bij de overheid werkt en veiligheidscommandant was bij uw vertrek (CGVS p. 12). Dit klopt echter ook niet, bovenstaande vaststellingen wijzen er namelijk op dat Samiullah Qatra in de periode voor uw beweerde vertrek uit Kunduz niet meer actief was in Kunduz. U gevraagd of u op de hoogte bent van enige incidenten die Samiullah Qatra overkomen zijn, zegt u dat er 3 à 4 jaar geleden een zelfmoordaanslag was gericht op hem in de stad Kunduz (CGVS p. 13). Buiten deze vage omschrijving kon u niet meer details geven over dit incident maar uit objectieve informatie blijkt dat er in juni 2011 inderdaad een zelfmoordaanslag plaatsvond in de stad Kunduz en dat Samiullah Qatra het doelwit was (zie toegevoegde landeninformatie 7). Aangezien dit incident dateert van 2011 is dit niet voldoende om uw beweerde verblijf in Khanabad tot oktober 2015 aan te tonen. U gevraagd wie veiligheidshoofd van de provincie was bij uw vertrek zegt u correct dat dit Qaseem Jangal Bagh was. U gevraagd om meer te vertellen over Jangal Bagh herhaalt u enkel dat hij veiligheidshoofd was. U gevraagd of er hem enige incidenten zijn overkomen, zegt u dat er soms ruzie was tussen Jangal Bagh en commandant Mir Alam. U geeft als voorbeeld een conflict tussen twee gekende arbaki-commandanten Nawid en Qadir. Nawid zou gesteund worden door Jangal Bagh en Qadir door Mir Alam (CGVS p. 12). Uit objectieve informatie blijkt echter dat zowel Nawid als Qadir gesteund werden door commandant Mir Alam (zie toegevoegde landeninformatie 8). Het is opmerkelijk dat u hier een andere invulling aan geeft. Verder vertelde u dat commandant Qadir vermoord werd door commandant Nawid tijdens een conflict tussen beiden (CGVS p. 12). Commandant Qadir stierf op 8 augustus 2015 tijdens een zelfmoordaanslag door de taliban in Kunduz die op Qadir gericht was en niet tijdens een conflict tussen hem en commandant Nawid zoals u aanhaalde (zie toegevoegde landeninformatie 9). Volgens districtshoofd Hayatullah Amiri zouden het zelfs de dorpelingen zelf geweest zijn die aan de taliban gevraagd zouden hebben om Qadir te vermoorden omwille van zijn slechte reputatie en storend gedrag ten aanzien van de dorpelingen (zie toegevoegde landeninformatie 8). Geconfronteerd met het feit dat commandant Qadir niet door commandant Nawid vermoord werd, zegt u vreemd genoeg dat dit wel het geval was en dat u het zo gehoord had (CGVS p. 13). Commandant Qadir was een welbekende arbaki-commandant onder de mensen in Khanabad. Het nieuws over deze aanslag, waarbij bovendien 29 mensen stierven en nog eens 19 anderen gewond raakten, en de dood van Qadir zal dan ook snel rondgegaan zijn onder de lokale bevolking. Er mag dus redelijkerwijze van u verwacht worden dat u over correcte informatie zou beschikken in verband met de dood van deze belangrijke commandant, dat recent voor uw beweerde vertrek uit Khanabad plaatsvond.

U gevraagd of u nog andere arbaki-commandanten uit Khanabad kent, vermeldt u Zaynou Dewanah en Kuduz Chappa en zegt u dat u niet alle arbaki-commandanten kent maar dat degenen die u opnoemde de belangrijkste zijn (CGVS p. 12-13). U gevraagd of u commandant Matin kent , geeft u eerst aan deze persoon niet te kennen en zegt u nadien dat hij ook een arbaki-commandant was en dat hij 3 à 4 jaar geleden stierf tijdens een conflict met de taliban (CGVS p. 13). Dit incident kan echter niet bevestigd worden door de beschikbare informatie.

U gevraagd of u Mohammad Omar Pakhsaparan kent, gaf u aan dat hij ook een arbaki-commandant was en in Kunduz stad woont (CGVS p. 13).

U kon noch zeggen welk dorp onder zijn controle viel, noch tot welke partij hij behoorde en noch wist u vanwaar zijn naam "Pakhsaparan" kwam. Van iemand die afkomstig is uit Khanabad, een district waar deze arbaki-commandanten een grote rol spelen, mag er redelijkerwijze verwacht worden dat uw kennis over deze invloedrijke commandanten breder en gedetailleerder zou zijn. U gevraagd wat de reputatie was van de arbaki's zegt u dat er twee soorten arbaki zijn; namelijk aan de ene kant de mannen van Mir Alam die een goede reputatie hebben omdat ze vechten tegen de taliban en proberen om de regio te beschermen en aan de andere kant de arbaki's met een slechte reputatie omdat ze de mensen lastig vallen (CGVS p. 25). Uit objectieve informatie blijkt echter dat de commandanten die onder Mir Alam vielen helemaal geen goede reputatie hadden en dat dit ook al jaren zo is (zie toegevoegde landeninformatie 10). Naast het hierboven aangehaalde aspect dat de dorpelingen zelfs de taliban zouden ingeschakeld hebben om commandant Qadir te vermoorden, blijkt dat veel lokale inwoners niet de taliban als hun grootste bedreiging aanzien maar eerder de arbaki-commandanten (zie toegevoegde landeninformatie 8). De meeste dorpelingen klagen over de "belastingen" die ze aan de arbaki's moeten betalen en landbouwers klagen erover dat hun oogsten in beslag worden genomen door de arbaki's (zie toegevoegde landeninformatie 8+10+11). De arbaki's, ook degenen die onder het leiderschap van Mir Alam vallen, hebben dan ook een vrij slechte reputatie bij de dorpelingen aangezien ze de dorpelingen bestelen, hen dwingen tot het betalen van Ushar, een deel van de oogsten inpalmen en zelfs betrokken zijn bij de verkrachtingen van meisjes, vrouwen en jongens (zie toegevoegde landeninformatie 8+10+11+12). Deze slechte reputatie wordt door verschillende bronnen bevestigd. Het feit dat u zegt dat de commandanten onder Mir Alam wel een goede reputatie hadden en op deze manier een onderscheid maakt tussen goede en slechte arbaki's doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Khanabad tot uw beweerde vertrek uit het district.

U gevraagd of u Mohammad Akbar kent, geeft u aan deze persoon niet te kennen (CGVS p. 25). Nochtans was dit ook een bekende commandant die zeer nauw betrokken was bij de anti-talibanoperaties en werd hij zelfs aangeduid als commandant van de special security force die ingeroepen werd door de Afghaanse overheid samen met de International Security assistance Force (ISAF). Mohammad Akbar kwam op 9 september 2011 om tijdens een explosie in Khanabad die later opgeëist werd door de taliban (zie toegevoegde landeninformatie 13). U gevraagd wie het districtshoofd van Khanabad was bij uw vertrek zei u correct dat dit Hayatullah Amiri was en dat hij al ongeveer 3 jaar districtshoofd was (CGVS p. 24). U wist echter niet wie zijn voorganger was. U gevraagd of u Nizamuddin Nashir kent zegt u dat u deze persoon kent en dat hij in Khanabad woont. Verder zegt u dat hij tot een bekende familie behoort en een grondbezitter is en eigenaar zou zijn van een groot aantal gronden in Kunduz (CGVS p. 24). Het is vreemd dat u deze persoon wel kent als grootgrondbezitter en afstammeling van een lokaal rijke en bekende familie maar niet weet dat hij ook districtshoofd van Khanabad is geweest vóór Hayatullah Amiri (zie toegevoegde landeninformatie 14). U gevraagd of u gehoord heeft over enige incidenten die Nizamuddin Nashir overkomen zijn, zegt u dat u niets gehoord heeft (CGVS p. 24). Nochtans was er in juli 2012 een aanslag gericht op hem. Zo werd er een bom aangebracht aan zijn wagen, deze ontplofte toen Nizamuddin Nashir zich in de stad Kunduz bevond waardoor hij en nog 5 anderen gewond raakten (zie toegevoegde landeninformatie 14). U haalt zelf aan dat Nizamuddin Nashir tot een bekende familie behoort (CGVS p. 24), het nieuws over deze aanslag op het toenmalige districtshoofd van Khanabad zou dan ook minstens tot bij de inwoners van Khanabad geraken. Er mag dan ook redelijkerwijze van u, als beweerde inwoner van Khanabad district, verwacht worden dat u wel gehoord zou hebben over deze aanslag op Nizamuddin Nashir. U gevraagd wie het hoofd van de politie in uw district was bij uw vertrek, zegt u zich dit niet meer te herinneren (CGVS p. 24). Uit dit alles blijkt dat uw kennis omtrent deze bekende personen in Khanabad en Kunduz zeer beperkt is, u kan als het ware slechts enkele namen opnoemen en kent weinig recente zaken over hen, waardoor u het CGVS niet kon overtuigen van uw verblijf in Khanabad tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan.

Verder werd er gepolst naar incidenten die recent voor uw vertrek hadden plaatsgevonden in Kunduz en Khanabad. U sprak over een zelfmoordaanslag op het Artsen Zonder Grenzen (AZG) ziekenhuis in Kunduz stad, deze aanslag zou volgens uw verklaringen ongeveer 3 jaar geleden plaatsgevonden hebben (CGVS p. 9). Dit incident kan echter niet bevestigd worden met de beschikbare objectieve informatie. Voor zover u hiermee de aanval door Amerikaanse troepen op het AZG-ziekenhuis in Kunduz van 3 oktober 2015 bedoelt, valt op dat u het niet alleen verkeerd dateert maar ook verkeerdelijk beschrijft aangezien het niet om een zelfmoordaanslag ging maar om een gerichte luchtaanval. Er kan ook opgemerkt worden dat indien er een zelfmoordaanslag zou plaatsgevonden hebben op het AZG-ziekenhuis dat de media hierover zou berichten, wat niet het geval is. U vermeldde dat Khanabad ongeveer 20 à 25 dagen voor uw vertrek werd overgenomen door de taliban (CGVS p. 16). U had verklaard dat u eind mizan 1394 (oktober 2015) Kunduz verlaten had (CGVS p. 10).

Uit objectieve informatie blijkt echter dat het district Khanabad in deze periode niet volledig werd overgenomen. Weliswaar was er een sterke aanwezigheid van de taliban in het district maar de taliban heeft in deze periode niet de controle over het volledige district Khanabad kunnen veroveren (zie toegevoegde landeninformatie 15). De val van het district Khanabad werd pas op 20 augustus 2016 verwezenlijkt (zie toegevoegde landeninformatie 16), u was gedurende deze periode echter niet meer in Afghanistan. Verder sprak u over een aanslag op de Duitse soldaten in Khanabad (CGVS p. 16). U gaf zelf aan dat dit incident lang geleden, ongeveer 8 jaar geleden, had plaatsgevonden waardoor dit incident niet voldoet om uw verblijf in Khanabad tot aan uw vertrek in oktober 2015 aan te tonen. U zei dat Sher Mohammad Arab, een arbaki-commandant van de Jamiat partij, recent vermoord werd door de taliban (CGVS p. 16). Dit incident dateert echter van 10 december 2011 en kan dus niet aanvaard worden als een incident dat recent voor uw vertrek uit Kunduz zou plaatsgevonden hebben (zie toegevoegde landeninformatie 17). Verder sprak u over de dood van Amanullah, een commandant van de overheid die aan een checkpoint stond (CGVS p. 16). Gelet op de veiligheidssituatie en het conflict in Kunduz is dit een incident dat dagelijks kon voorkomen waardoor het ook niet in aanmerking kan worden genomen om uw verblijf in Khanabad tot oktober 2015 aan te tonen. U sprak ook nog over een zelfmoordaanslag op Mawlana Sayed Khel, voormalig veiligheidshoofd van de provincie Kunduz. U gevraagd wanneer deze aanslag plaatsvond, zegt u eerst dat het 3 à 4 jaar geleden plaatsvond en nadien zegt u dat het 6 jaar geleden plaatsvond (CGVS p. 16). De aanslag op Mawlana Sayed Khel vond inderdaad plaats in maart 2011 (zie toegevoegde landeninformatie 18) waardoor ook dit incident niet voldoet om uw verblijf in Khanabad tot oktober 2015 aan te tonen. U gevraagd of u gehoord heeft over een incident dichtbij de Mohibullah Khan moskee in Khanabad, zegt u dat hierover niets gehoord heeft (CGVS p. 16). Nochtans vond hier in februari 2014 een zelfmoordaanslag plaats die het leven kostte aan 2 inwoners van Khanabad en er ook 6 anderen gewond raakten (zie toegevoegde landeninformatie 19). U gevraagd of er tijdens de presidentsverkiezingen in 2014 specifieke maatregelen werden genomen door de overheid om de veiligheid te garanderen, zegt u dat de overheid beloofd had om veiligheidsmaatregelen te nemen maar dat er desondanks incidenten hebben plaatsgevonden (CGVS p. 16). Zo kon u correct vertellen dat het hoofd van het verkiezingscomité van Kunduz werd vermoord. Amanullah Aman was de eerste verkiezingsambtenaar die vermoord werd sinds de opening van de registraties voor de presidentskandidaten (zie toegevoegde landeninformatie 20). Dit incident heeft dan ook veel aandacht gekregen van de nationale media in Afghanistan waardoor, gelet op voorgaande vaststellingen, dit niet voldoende is om uw verblijf in Khanabad tot oktober 2015 aan te tonen.

U gevraagd hoe de veiligheidssituatie in Kunduz stad was voor uw vertrek, zegt u dat de stad Kunduz ongeveer een maand of anderhalve maand voor uw vertrek werd overgenomen door de taliban en dat dit in mizan (september/ oktober) gebeurde (CGVS p. 24). U had eerder aangegeven dat u eind mizan 1394 vertrokken was (CGVS p. 10). De val van Kunduz stad in handen van de taliban vond plaats op 28 september 2015 (zie toegevoegde landeninformatie 21). U gevraagd of u voor of na het offerfeest dat jaar vertrokken bent verklaart u dat u voor het offerfeest vertrokken was (CGVS p. 24). Het offerfeest dat jaar vond plaats op 23 september 2015 (zie toegevoegde landeninformatie 22) en de val van Kunduz stad viel dus samen met de vijfde dag van het offerfeest. Vanuit dit opzicht is het dus ook niet mogelijk dat u een maand of anderhalve maand na de val van de stad in handen van de taliban, maar ook voor het offerfeest vertrokken zou zijn uit Kunduz. U verklaarde ongeveer anderhalve maand gedaan te hebben over uw reis van Afghanistan tot België (CGVS p. 25). U zou op 1 november 2015 toegekomen zijn in België, dit zou erop neerkomen dan u ongeveer midden september vertrokken zou zijn uit Afghanistan. Uw verklaringen in verband met uw vertrek zijn echter onderling tegenstrijdig waardoor het niet duidelijk is wanneer u Kunduz en Afghanistan verlaten heeft. Indien u werkelijk een maand of anderhalve maand na de val van Kunduz zou vertrokken zijn, dan zou u in staat moeten zijn om meer te vertellen over deze kritische periode in Kunduz en zou u ook meer incidenten moeten kunnen vernoemen. Hier slaagt u echter niet in waardoor het CGVS overtuigt is dat u niet in Khanabad heeft verbleven tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan in oktober 2015.

U kon enkele dorpen rond uw eigen dorp opnoemen maar gevraagd om andere dorpen rond het districtscentrum op te noemen, vernoemt u enkele dorpen die op de weg van uw dorp tot het districtscentrum van Khanabad zouden liggen en zegt u dat u geen andere dorpen kent (CGVS p. 4-5). U gaf aan dat u niet vaak naar het districtscentrum van Khanabad ging maar dat u wel vaak naar Kunduz stad ging en kon globaal gezien uw weg tot Kunduz stad wel omschrijven (CGVS p. 9). Buiten de vermelding van een meisjesschool en de Sayed Ramazan school in uw dorp kon u geen melding maken van andere scholen in Khanabad (CGVS p. 8). U kon correct zeggen dat er een kliniek was in uw dorp, de Nekpay kliniek en vernoemde ook de 13 Khana kliniek uit uw dorp maar kon geen enkel ander ziekenhuis of kliniek in Khanabad opnoemen. U gaf wel aan dat er in het districtscentrum van Khanabad ook een kliniek is maar dat u de naam hiervan niet kent (CGVS p. 9).

Uw algemene geografische kennis over de regio was dan ook zeer beperkt, de elementen die u aanhaalt zijn niet voldoende om uw continue verblijf in Khanabad tot uw beweerde vertrek uit het district aan te tonen en kunnen hoogstens wijzen op het feit dat u daar mogelijk ooit geleefd heeft of geweest bent.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot na de val van Kunduz in 2015 in het district Khanabad gelegen in de provincie Kunduz verbleven te hebben. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België continu in Khanabad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielaanvraag een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielaanvraag afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielaanvraag over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielaanvraag, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit of oorspronkelijke woonplaats doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 3 juli 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw asielaanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Naast het feit dat uw verblijf in Khanabad ongeloofwaardig is, zijn de asielmotieven die u aanhaalt ook niet geloofwaardig. U heeft het CGVS niet kunnen overtuigen van uw persoonlijke betrokkenheid bij dit incident dat zich volledig buiten uw omgeving zou afgespeeld hebben en al voor uw geboorte gebeurde (CGVS p. 17). Uw oom zou een andere man bijgestaan hebben die betrokken was bij de eremoord op een meisje. Jaren later zouden de broers van dat meisje wraak hebben willen nemen en bedreigden ze uw oom. U verklaart dat u sinds de verhuis van uw oom A.R.I. naar Mazar-e Sharif voor uw geboorte, geen contact meer heeft gehad met hem (CGVS p. 20). Het is dan ook merkwaardig dat u heel dit verhaal tot in detail kent. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u vóór zijn verhuis wel contact had met hem (CGVS p. 21). U erop gewezen dat dit geen antwoord is op de vraag die u gesteld werd, zegt u dat uw vader op de hoogte was en dat u zich, nadat u werd aangesproken door de broer van H., informeerde bij uw vader en dat hij u vertelde dat er in het verleden iets gebeurd was en dat uw oom dan is vertrokken (CGVS p. 21-22). De vage verklaring die u geeft schept echter geen duidelijkheid aangezien u niet heeft kunnen duidelijk maken op welke manier u bent te weten gekomen wat er zich in Kabul en Mazar-e Sharif heeft afgespeeld, noch hoe uw vader dit te weten gekomen is.

U verklaarde dat uw oom en de mullah uit Mazar-e Sharif in de zesde maand van 1391 (augustus/september 2012) naar Kabul gingen om daar een begrafenis bij te wonen (CGVS p. 19). H., de broer van het meisje dat ongeveer 27 jaar voordien vermoord werd, vermoordde tijdens de begrafenis de mullah S.D., die zijn zus had laten vermoorden (CGVS p. 17). Uw oom die getuige was van de moord op de mullah en getuigde tegen H. waardoor deze tot 18 jaar gevangenisstraf werd veroordeeld, werd nadien door de familie van H. zelf beschuldigd van een inval in hun huis en een poging tot moord op de echtgenote van H. (CGVS p. 17+20). Het ging om een valse beschuldiging. U verklaarde dat de familie van H. zelf een venster hadden ingeslagen en dat de echtgenote van H. zelf in haar eigen arm en been had geschoten om de beschuldigingen geloofwaardig te maken (CGVS p. 17+20). U had echter ook verklaard dat deze familie mensen bij de overheid kenden en smeergeld zouden gegeven hebben aan de politie opdat ze uw oom zouden arresteren (CGVS p. 17+20). U gevraagd om welke redenen ze dan schade zouden toebrengen aan zichzelf indien ze zich toch op deze corrupte maatregelen konden beroepen, verklaart u dat ze een bewijs nodig hadden omdat ze niet zomaar iemand kunnen arresteren (CGVS p. 20). U gevraagd om welke redenen ze hierin zo ver zouden gaan dat de echtgenote zichzelf zou verwonden, zegt u dat u dit zelf ook niet weet (CGVS p. 20). De verklaringen die u geeft zijn echter niet voldoende om het CGVS te overtuigen van deze feiten. U verklaarde dat uw oom hierdoor gedurende één jaar werd opgesloten en nadien werd vrijgelaten door de overheid omdat zijn gevangenisstraf van één jaar erop zat (CGVS p. 20). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had u echter beweerd dat uw oom na één jaar vrij kwam omdat de mensen de waarheid begonnen te vertellen (Vragenlijst CGVS vraag 3 punt 5). Hiermee geconfronteerd wijzigt u uw verklaring en zegt u dat de ouderlingen inderdaad een getuigenis aflegden ten voordele van uw oom, dat de zaak een jaar heeft geduurd en dat niet de straf uit één jaar gevangenisstraf bestond (CGVS p. 22). U gevraagd om welke redenen u dit dan niet onmiddellijk zo vermeldde wanneer u gevraagd werd op welke manier uw oom was vrijgekomen houdt u het bij de loutere verklaring dat u de vraag niet goed begrepen zou hebben (CGVS p. 22). Deze verklaring is echter niet afdoende, u heeft op die vraag namelijk slechts geantwoord dat hij werd vrijgelaten door de overheid (CGVS p. 20) en bovendien werd er u op het begin van het gehoor duidelijk gezegd dat indien u een vraag niet zou begrijpen dat u dit onmiddellijk dient te melden (CGVS p. 2). Aangezien u hier geen enkele melding heeft gemaakt en bovendien ook een antwoord heeft gegeven dat betrekking had op de vraag, is het CGVS ervan overtuigd dat u de vraag wel begrepen had en op deze manier de confrontatie tracht te ontwijken.

U verklaarde dat uw oom dezelfde dag als zijn getuigenis werd gearresteerd waardoor hij dus tijdens de 6e maand van 1391 (augustus/september 2012) gearresteerd werd (CGVS p. 17-20). Dit zou betekenen dat uw oom ongeveer tijdens de 6e maand van 1392 (augustus/september 2013) zou vrijgekomen zijn. U verklaarde dat ongeveer 1 maand à anderhalve maand na de vrijlating van uw oom, de broer van H. naar Mazar-e Sharif ging om aan uw oom te vragen om zijn klacht in te trekken (CGVS p. 18+20+21).

U gevraagd of er gedurende die periode iets gebeurd is met uw oom verklaart u dat er niets gebeurd is (CGVS p. 21). U zei dat de broer van H. 2 à 3 keer naar uw oom is gegaan en dat de laatste keer ongeveer 3 à 4 maanden na de vrijlating van uw oom was (CGVS p. 21). Dit zou er dan ook toe geleid hebben dat uw oom samen met zijn familie is vertrokken uit Mazar-e Sharif (CGVS p. 18). Ongeveer één maand à anderhalve maand na het vertrek van uw oom zou de broer van H. ook naar uw dorp gekomen zijn en u aangesproken hebben over de verdwijning van uw oom (CGVS p. 18+21). U verklaarde dat u nadien nog 2 à 3 keer werd lastiggevallen door gewapende mannen die door de broer van H. gestuurd werden en dat de laatste keer in saur 1393 (april/mei 2014) was (CGVS p. 21). U gevraagd of er nadien nog iets gebeurd is zegt u dat ze na uw vertrek nog ook naar uw huis zijn gegaan. U gevraagd of er voor uw vertrek maar na saur 1393 (april/mei 2014) nog iets gebeurd is verklaart u plots dat ze 2 maanden voor uw vertrek nog gekomen zijn en u bedreigd hebben dat indien u niet zou doen wat ze vragen dat ze u dan zouden vermoorden. U geconfronteerd met het feit dat u eerst zei dat saur 1393 de laatste keer was dat u persoonlijk werd bedreigd, houdt u het bij de loutere verklaring dat dat de voorlaatste keer was en biedt u geen opheldering voor deze tegenstrijdigheid (CGVS p. 21). Het feit dat u ondanks de beweerde doodsbedreiging die u toen ontvangen heeft toch nog gedurende 2 maanden in uw dorp gebleven bent en daarenboven nog steeds werkte, u had namelijk verklaard dat u tot uw vertrek had gewerkt in uw winkeltje (CGVS p. 15), relativeert de ernst van de voorgehouden vrees in ernstige matige. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u geen geld had om te vluchten, dat u uw winkeltje en de helft van uw gronden verkocht en hiermee uw reis financierde (CGVS p. 22-23). Deze verklaring neemt echter niet weg dat u bent blijven werken in uw winkeltje waardoor u er niet in slaagt om het CGVS te overtuigen dat u als familielid van deze oom ook persoonlijk bedreigd werd door zijn vijanden.

Uitgaande van uw verklaringen kan er afgeleid worden dat tussen de voorlaatste keer in saur 1393 en deze beweerde laatste keer ongeveer 2 maanden voor uw vertrek, u geen ongewenst bezoek gehad zou hebben van deze personen en er dus gedurende een periode van minstens één jaar niets gebeurd zou zijn. U verklaarde dat er na deze laatste keer gedurende 2 maanden ook niets gebeurd was (CGVS p. 21). Wel zijn deze personen na uw vertrek uit Afghanistan nog een aantal keren naar uw huis gegaan en hebben ze gevraagd waar u zat (CGVS p. 6). U gevraagd wanneer de laatste keer was dat uw familie dan werd lastig gevallen door deze personen, zegt u dat ze vorig jaar (dus één jaar voor het gehoor op 3 juli 2017) naar uw huis zijn gegaan en tegen uw ouders gezegd hebben dat ze ervoor moesten zorgen dat u zou teruggaan (CGVS p. 6). U spreekt niet over recentere bezoeken dan één jaar geleden, ondanks dat u tot voor enkele maanden nog contact heeft gehad met uw familie (CGVS p. 5). Hierbij kan er opgemerkt worden dat het vreemd is dat u een doelwit vormde voor deze personen maar niet uw vader, die toch de broer is van de persoon die deze getuigenis tegen hun broer H. had afgelegd. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u de oudste zoon bent en dat oudere mannen en kinderen in Afghanistan niet worden lastig gevallen (CGVS p. 22). Deze verklaring is echter niet valabel, het is niet duidelijk om welke redenen ze u zouden bevragen en zelfs bedreigen in verband met uw oom maar uw vader niet. Het is ook niet duidelijk om welke redenen ze na uw vertrek uw vader niet bevragen in verband met uw oom en slechts vragen waar u bent.

Daarnaast zijn er enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij DVZ en uw verklaringen op het CGVS die de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnen. Zo had u bij DVZ verklaard dat uw oom samen met de zoon van S.D. naar de politie ging om de zaak te onderzoeken terwijl u op het CGVS geen melding maakt van deze zoon (CGVS p. 17-23). Pas wanneer u gevraagd wordt wat er met de zoon van de mullah gebeurd is verklaart u dat hij werd vrijgelaten samen met uw oom (CGVS p. 22). Het is enigszins vreemd dat u niet heeft gesproken over zijn rol of arrestatie gedurende de uiteenzetting van uw asielmotieven en de bevragingen hierover. U had bij DVZ verklaard dat de mullah twee jaar geleden maar op een onbekende datum vermoord werd terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS, dat meer dan één jaar na uw interview bij DVZ plaatsvond, specifiekere melding maakt van de zesde maand van 1391 (augustus/september 2012). Dit komt er dan ook op neer dat deze moord niet 2 jaar voor het interview bij DVZ maar ongeveer 3,5 à 4 jaar hiervoor zou plaatsgevonden hebben. U had bij DVZ verklaard dat beide broers gearresteerd werden en dat H. nog steeds in de gevangenis zat maar dat A.M. na één jaar vrijgelaten werd. Op het CGVS heeft u echter verklaard dat enkel H. gearresteerd werd en heeft u nooit gesproken over de arrestatie van A.M.. Hiermee geconfronteerd zegt u plots dat ze beiden gearresteerd werden maar dat A.M. werd vrijgelaten omdat H. had bekend dat hij de moord had gepleegd (CGVS p. 22). U had bij DVZ ook nog verklaard dat die twee broers in hetzelfde gebied wonen als u. Nochtans had u op het CGVS verklaard dat ze na de moord op hun zus vertrokken waren uit Khanabad en sindsdien in Kabul woonden (CGVS p. 18-19). Uw verklaringen bevatten dermate veel inconsistenties dat de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in ernstige mate ondermijnd wordt.

Ten slotte dient er nog opgemerkt te worden dat u cruciale informatie in verband met uw werkelijke verblijfplaats heeft trachten achter te houden voor het CGVS. U had verklaard dat uw documenten door uw vader werden opgestuurd (CGVS p. 13). Bij de gegevens van de afzender op de enveloppe staat er E. en als adres werd er Politiedistrict 4, wijk Wazir Abad, Kabul stad opgegeven (zie document 2). U bevestigde daarop dat uw broer E. heet (CGVS p. 13). U gevraagd om welke redenen er dan Kabul opgegeven werd als verzendadres, verklaart u plots dat uw documenten vanuit Kabul opgestuurd werden door uw buur A.A. die in Kabul moest zijn voor een seminarie (CGVS p. 14). Op het openbaar Facebook-profiel van uw broer E., wiens naam vermeld staat op de enveloppe waarin uw documenten werden opgestuurd, wordt echter ook melding gemaakt van een verblijfplaats in Kabul (kopie van FB-profiel E.S. toegevoegd aan het administratief dossier). Hiermee geconfronteerd zegt u dat uw broer in Kunduz woont en niet in Kabul (CGVS p. 14). Dit Facebookprofiel werd u getoond tijdens het gehoor op het CGVS, u vermeldde echter dat u de afgebeelde persoon niet kende. Aansluitend zei u dat hij die persoon wel tussen uw vriendenlijst op Facebook staat maar dat u hem niet persoonlijk kent (CGVS p. 23). U heeft op deze manier het CGVS trachten te misleiden en trachten te overtuigen dat u geen enkele familieband zou hebben met deze persoon. U bent hier echter niet in geslaagd en dit omwille van een aantal merkwaardigheden. Het zou een uitermate groot toeval moeten zijn dat zowel uw broer als deze persoon E., die u niet persoonlijk kent maar met wie u wel bevriend ben op facebook, beiden E. heten, dat zowel uw familienaam als die van deze E. M. is (zie facebook-identiteit vermeld onderaan profiel E. S.), maar dat u desondanks toch geen familieband zou hebben met deze persoon. Het zou ook een groot toeval zijn dat zowel u als de E. die afgebeeld staat op dat Facebook-profiel dezelfde foto van dezelfde kleine jongen tussen jullie foto's zouden hebben staan, terwijl u beweert die E. niet persoonlijk te kennen (zie kopies toegevoegd aan het administratief dossier). Het is ook zeer merkwaardig dat één dag na het gehoor op het CGVS, namelijk op 4 juli 2017, alle foto's waarop E. zelf zichtbaar was plots niet meer zichtbaar zijn op deze Facebook-account. Recent na het gehoor op 3 juli 2017 was E. dan ook actief op een nieuwe Facebook-account (kopie van Facebook-profiel F.T. toegevoegd aan het administratief dossier). Uit dit alles blijkt dat u toch pogingen heeft ondernomen om cruciale informatie inzake uw familie en hun verblijfplaats achter te houden voor het CGVS en dat u niet de waarheid heeft gesproken bij uw verklaringen daaromtrent. Hiermee wordt de geloofwaardigheid van uw andere verklaringen dan ook verder ondermijnd waardoor er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw asielmotieven. Een verblijf in Kabul zou trouwens uw beperkte kennis over Khanabad en Kunduz kunnen verklaren, zoals is gebleken in voorgaande motivering.

Gezien er ook geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dient er ook besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

U brengt geen documenten aan die bovenstaande appreciatie van het CGVS kunnen wijzigen. Uw taskara is niet voldoende om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Deze kan hoogstens uw identiteit aantonen. De enveloppe toont enkel aan dat u post ontvangen hebt uit Afghanistan. Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan Afghaanse documenten, aangezien veel Afghaanse documenten makkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten kunnen zelfs door gedegen experts niet van authentieke onderscheiden worden. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Waar verzoeker in het opschrift van zijn verzoekschrift stelt dat hij een “*beroep tot nietigverklaring*” bij de Raad indient, merkt de Raad op dat hij een hervormingsbevoegdheid heeft in voorliggend beroep overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet en dat hij eerst zal onderzoeken of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel – inzake de vluchtelingenstatus - voert verzoeker een schending aan van artikel 48/3, § 2, a), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker licht toe als volgt:

“Volgens het CGVS slaagt verzoeker er niet in om een gegronde vrees voor vervolging, volgens de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Het CGVS steunt zich op volgende redenen:

Het CGVS hecht geen geloof aan de verblijfplaats van verzoeker in Afghanistan. CGVS zegt dat hij er niet in geslaagd is om te bewijzen dat hij, tot net voor zijn komst naar België, steeds in het dorp Nekpay in Khanabad, provincie Kunduz.

Verzoeker is van nationaliteit Afghaans en heeft heel zijn leven in het dorp Nekpay in Khanabad, provincie Kunduz, gewoond.

Verzoeker deelde mee aan het CGVS dat Omar Safi geen provinciegouverneur meer was bij zijn vertrek uit Afghanistan. Ook zei hij dat Asadullah Omarkhel hem opgevolgd heeft. Het CGVS merkt op dat deze laatste pas sinds februari 2016 provinciegouverneur is. Dat Hamidullah Danishi (tijdelijk, tussen het vertrek van Omar Safi en de aanstelling van Asadullah Omarkhel) als acting gouverneur opgetreden is.

Verzoeker geeft hier ook een verklaring voor: hij had de vraag foutief/onvoldoende begrepen/verstaan. Hij bedoelde dat Asadullah Omarkhel op dit moment provinciegouverneur was, hetgeen hij bij zijn aankomst in België te weten gekomen is. Dat Omar Safi de vroegere provinciegouverneur was, zij het dat er intern wel een tijdelijke oplossing gezocht werd voor een voorlopige gouverneur (zijnde de aanstelling als acting gouverneur). Het kan verzoeker dan ook niet kwalijk genomen worden dat hij Omar Safi als vroegere gouverneur benoemde en Asadullah als opvolger van hem.

Verzoeker wist ook te zeggen dat Engineer Omar lang geleden gouverneur van Kunduz was, en dit voor een langere periode, hetgeen ook bevestigd wordt door het CGVS.

Het CGVS polste ook naar de kennis van bekende personen in Khanabad en Kunduz.

Verzoeker gaf ook aan Samiullah Qatra te kennen.

Hij gaf hierover aan dat deze geen "officiële" commandant was, waarbij verzoeker het had over informatie van 3 à 4 jaar geleden. Dit kan verzoeker echter niet kwalijk genomen worden gezien hij wel degelijk wist wie deze persoon was (ook beantwoordde hij de vraag wie bij zijn vertrek veiligheidshoofd was, correct, hetgeen aantoont dat hij het bij de vragen over Samiullah Qatra niet had over de periode van zijn vertrek, maar 3 à 4 jaar eerder).

Zo gaf verzoeker ook aan dat er 3 à 4 jaar geleden een zelfmoordaanslag gericht was op hem in de stad Kunduz. Hetgeen ook effectief blijkt te kloppen.

Verzoeker wist correct te zeggen dat Qaseem Jangal Bagh veiligheidshoofd was van de provincie ten tijde van zijn vertrek.

Verder gaf verzoeker correct aan dat Hayatullah Amiri districtshoofd van Khanabad was bij zijn vertrek.

Het CGVS stelde ook vragen aangaande incidenten die recent voor het vertrek van verzoeker plaatsgevonden hadden in Kunduz en Khanabad.

Verzoeker gaf aan dat de taliban ongeveer 20 à 25 dagen voor zijn vertrek uit Afghanistan Khanabad overgenomen had. Het CGVS geeft aan dat er wel degelijk een sterke aanwezigheid van de taliban was gedurende deze periode.

Voor verzoeker en andere bewoners uit Khanabad voelde het dan ook aan alsof Khanabad volledig in handen was van de taliban destijds. Ondanks het feit dat de val van het district Khanabad pas officieel op 20 augustus 2016 werd verwezenlijkt, kan het niet ontkend worden dat het voor de bevolking feitelijk al veel eerder aanvoelde alsof zij ingenomen waren door de taliban (de val in handen van de taliban vond immers reeds plaats op 28 september 2015).

Verder haalt verzoeker nog diverse incidenten aan.

Verzoeker wist ook te zeggen dat de overheid beloofde om tijdens de presidentsverkiezingen in 2014 extra veiligheidsmaatregelen te nemen maar dat er desondanks toch incidenten plaatsgevonden hebben, het hoofd van het verkiezingscomité van Kunduz werd vermoord.

Vragende naar de veiligheidssituatie in Kunduz ten tijde van zijn vertrek, geeft verzoeker aan dat de stad ongeveer een maand voor zijn vertrek overgenomen werd door de taliban (in september).

De val van Kunduz stad in handen van de taliban vond plaats op 28 september 2015.

Verzoeker is op 1 november 2015 aangekomen in België en heeft ongeveer één maand gereisd (vertrokken op 1 oktober 2015). Het feit dat verzoeker aangeeft vertrokken te zijn na de val van de stad in handen van de taliban, klopt dan ook.

Het CGVS maakt verder melding van de gegevens van de afzender van de enveloppe.

Verzoeker geeft aan dat zijn vader niets van post kan opsturen en dus heeft hij aan de buurman A.A. gevraagd om de documenten te verzenden. Deze moest voor een seminarie in Kabul zijn en heeft de post van daar laten vertrekken, vandaar dat hij dan ook Kabul als verzendadres opgegeven heeft.

Het is dus effectief de vader en broer van verzoeker die het initiatief genomen hebben om de documenten te verzenden, doch de effectieve verzending, gelet op zijn gebrek aan kennis van het postverkeer, aan de buurman overgelaten heeft.

Tenslotte verwijst het CGVS naar een Facebook-profiel van E.

De broer van verzoeker verblijft ook in Kunduz en niet in Kabul (hetgeen op de Facebook- profiel vermeld stond).

Verzoeker geeft aan dat dit niet zijn broer is. Ten bewijze daarvan verwijst hij naar stuk 4 (dit is wel zijn broer).

Door het feit dat het CGVS geen geloof hecht aan de verklaringen van verzoeker over zijn reële woonplaats, is de asielaanvraag zelf helemaal niet beoordeeld of bekeken.

Verzoeker heeft het zeer moeilijk met het feit dat er geen geloof wordt gehecht aan zijn verklaringen. Daarnaast is verzoeker van een bergdorp in Afghanistan naar het moderne België verhuisd. Dit was en is een heuse aanpassing voor hem.

Aangezien de vijanden van zijn oom op zoek zijn naar verzoeker, zal hij bij zijn eventuele terugkeer naar Afghanistan, opgezocht worden door hen en vervolgens vermoord worden. Verzoeker is er zeker van dat de vijanden van zijn oom hem zullen vermoorden (het feit dat zij ook S.D. vermoord hebben, wijst erop dat zij hiervoor niet terug zullen deinzen) Verzoeker zag dan ook geen enkele andere uitweg dan te vluchten.

Dat in casu de asielaanvraag van verzoeker wel degelijk in overweging diende te worden genomen en dat verzoeker in casu wel degelijk in aanmerking komt voor het asielstatuut of statuut van subsidiaire bescherming.

Dat het middel bijgevolg ernstig is en het beroep ontvankelijk en gegrond.”

- In een tweede middel – inzake de subsidiaire beschermingsstatus – voert verzoeker een schending aan van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker licht toe als volgt:

“Volgens het CGVS slaagt verzoeker er niet om een gegronde vrees voor vervolging, volgens de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de bepalingen inzake subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Het CGVS steunt zich op volgende redenen:

CGVS merkt op dat er vele Afghanen binnen Afghanistan verhuizen. Daarbij is het zo dat de geboorteplaats en de oorspronkelijke woonplaats niet de actuele woonplaats vormen. Het is dus belangrijk dat men de laatste verblijfplaats binnen Afghanistan aantoont zodat CGVS kan oordelen of de asielzoeker subsidiaire bescherming krijgt. Het volstaat niet enkel de Afghaanse nationaliteit te hebben of te verwijzen naar de oorspronkelijke woonplaats.

Het feit dat CGVS vindt dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn woonplaats in Afghanistan, heeft als gevolg dat verzoeker geen subsidiaire bescherming krijgt.

Verzoeker vertelde wel de waarheid over zijn leven in Afghanistan. Het CGVS hield geen rekening met het feit dat verzoeker bepaalde vragen niet onmiddellijk juist begreep alsook met het feit dat bepaalde nuances, door gebrek aan scholing, niet duidelijk waren voor hem.

Er wordt geen geloof gehecht aan het feit dat verzoeker wel degelijk risico en gevaar loopt bij eventuele terugkeer naar Afghanistan.

Verzoeker loopt wel degelijk gevaar bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Gelet op het feit dat de gewapende mannen nog diverse malen naar het huis van verzoeker zijn gegaan om hem op te zoeken, maakt duidelijk dat ze hem opzoeken om te vermoorden. Bij terugkeer naar zijn land zal verzoeker dan ook vermoord worden door de vijanden die op zoek zijn naar zijn oom.

Het feit dat bepaalde zaken zich lang geleden, nog voor de geboorte van verzoeker hebben afgespeeld speelt geen rol. De vijanden van zijn oom zijn op zoek naar verzoeker, dewelke ze dan ook willen vermoorden.

Het gaat aldus wel degelijk om individuele bedreigingen ten aanzien van verzoeker. Het verband met zijn persoon is duidelijk. Ze zijn verzoeker aan het zoeken omdat ze zijn nonkel nergens kunnen vinden. Uit wraak zullen ze verzoeker vermoorden bij terugkeer naar zijn land.

Dat in casu de asielaanvraag van verzoeker wel degelijk in overweging diende te worden genomen en dat verzoeker in casu wel degelijk in aanmerking komt voor het asielstatuut of statuut van subsidiaire bescherming.

Dat het middel bijgevolg ernstig is en het beroep ontvankelijk en gegrond.”

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker een verblijfsattest (stuk 2) en een niet-vertaalde taskara van zijn broer (stuk 4) toe aan het verzoekschrift.

3.1.3. Verzoeker voegt in een aangetekend schrijven van 24 april 2019 een foto toe van een document (stuk 5).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad stelt immers vast dat hij met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent slechts de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit en aan zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst voorafgaand aan zijn vertrek naar België, herhaalt zijn verklaringen over zijn vrees voor vervolging en volhardt dat hij wel over een toereikende sociopolitieke kennis bezit over zijn regio. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal echter bijgetreden dat verzoekers kennis over prominente figuren en recente veiligheidsincidenten in zijn regio lacunair is, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst voorafgaand aan zijn vertrek naar België.

In de bestreden beslissing werd vooreerst op correcte en pertinente wijze geoordeeld dat verzoekers kennis over de provinciegouverneurs in zijn beweerde regio van herkomst lacunair is:

“Zo werd er gepeild naar uw kennis van bekende figuren in de regio. U gevraagd wie de provinciegouverneur van Kunduz was bij uw vertrek, zegt u dat dit Asadullah Omarkhel was en dat hij Omar Safi opvolgde (CGVS p. 10). Volgens uw verklaringen was Asadullah Omarkhel al gedurende ongeveer 20 dagen tot één maand provinciegouverneur bij uw vertrek op eind mizan 1394 (oktober 2015). Uit objectieve informatie blijkt echter dat Asadullah Omarkhel pas in februari 2016 werd aangeduid als provinciegouverneur van Kunduz (zie toegevoegde landeninformatie 1). Geconfronteerd met het feit dat Asadullah Omarkhel niet de gouverneur was bij uw vertrek, houdt u vol dat hij net gouverneur was geworden. Nogmaals geconfronteerd met het feit dat dat niet klopt, zegt u dat Omar Safi niet meer de gouverneur was en dat Asadullah Omarkhel hem vervangen heeft (CGVS p. 10). Mohammad Omar Safi was bij uw beweerde vertrek uit Afghanistan inderdaad niet meer de gouverneur maar evenmin was Asadullah Omarkhel provinciegouverneur op dat ogenblik. Na de val van Kunduz op 28 september 2015 werd Mohammad Omar Safi afgezet uit zijn ambt door president Ashraf Ghani. President Ghani duidde de deputy gouverneur Hamidullah Danishi aan als acting gouverneur tot de aanstelling van een nieuwe gouverneur (zie toegevoegde landeninformatie 2). Dit komt erop neer dat bij uw vertrek Hamidullah Danishi optrad als gouverneur, u gaf echter aan deze persoon niet te kennen (CGVS p. 11). Gelet op deze informatie werd u erop gewezen dat het niet mogelijk is dat Asadullah Omarkhel bij uw vertrek uit Kunduz reeds gouverneur was, aangezien hij pas in februari 2016 werd aangeduid als gouverneur. Hierop verklaarde u dat u toen u aankwam in België hoorde dat Omarkhel de gouverneur was (CGVS p. 10). Nochtans werd er u duidelijk gevraagd wie de provinciegouverneur was bij uw vertrek en heeft u verschillende malen aangehaald dat Asadullah Omarkhel kort voor uw vertrek gouverneur was geworden (CGVS p. 10). Het feit dat u nadien zegt dat u bij uw aankomst in België hoorde dat hij de gouverneur was biedt dan ook geen verklaring voor uw foutief antwoord op deze vraag. U gevraagd wie de voorganger van Mohammad Omar Safi was, zegt u dat dit Anwar Jigdalak was (CGVS p. 11). De voorganger van Mohammad Omar Safi was Ghulam Sakhi Baghlani, de opvolger van Anwar Jigdalak (zie toegevoegde landeninformatie 3). U gaf echter aan niet over Ghulam Sakhi Baghlani gehoord te hebben (CGVS p. 11). U zei wel correct dat Engineer Omar lang geleden gouverneur van Kunduz was (CGVS p. 11). U gevraagd of er hem enige incidenten overkomen zijn zegt u dat u niet op de hoogte bent van enige incidenten maar dat hij gedurende 7 à 8 jaar gouverneur van Kunduz was. Provinciegouverneur Engineer Omar kwam tijdens een aanslag in Takhar om het leven. Hij was tot zijn overlijden in oktober 2010 nog steeds de provinciegouverneur van Kunduz. Zijn overlijden kwam dan ook over als een schok bij de Afghaanse overheid en bevolking aangezien hij de eerste provinciegouverneur was die vermoord werd door de taliban sinds 2008 (zie toegevoegde landeninformatie 4).

U wist wel dat Engineer Omar voor een lange periode gouverneur was van de provincie Kunduz, er mag dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u minstens zou gehoord hebben over deze aanslag die op hem gericht was en hem het leven heeft ontnomen.”

Het verweer in het verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan deze vaststellingen.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen dat hij bij zijn aankomst in België gehoord heeft dat Asadullah Omarkhel op dat moment provinciegouverneur was, in opvolging van Omar Safi, en dat hij de vragen van de commissaris-generaal verkeerd begrepen heeft. De Raad merkt echter op dat in de bestreden beslissing reeds terecht werd geoordeeld dat dit verweer niet dienstig kan worden aanvaard. De Raad wijst er immers op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat *“Wie was de provinciegouverneur van Kunduz toen u vertrok? Asadullah Omarkhel. Daarvoor was het Omar Safi. Dus Asadullah Omarkhel was de provinciegouverneur toen u daar vertrok? Het was 20 dagen tot ongeveer een maand dat hij gouverneur was geworden. Wanneer heeft u Afghanistan verlaten? 1394. Welke maand? Eind mizan. Wanneer heeft u Kunduz verlaten? Eind mizan. Dat kan niet dat Asadullah toen de gouverneur was. Ja hij was net gouverneur geworden. Dat klopt niet. Omar Safi was niet meer de officiële gouverneur, Asadullah Omarkhel heeft hem vervangen. Ok maar het is niet mogelijk dat in de periode dat u zegt vertrokken te zijn dat Asadullah gouverneur was. Toen ik hier aankwam heb ik gehoord dat hij de gouverneur was.* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10). Verzoekers verklaringen dienaangaande zijn aldus duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Hij toont evenmin aan dat hij de gestelde vragen niet begreep. Verzoeker werd er bij aanvang van het persoonlijk onderhoud immers op gewezen dat hij het diende te melden indien hij bepaalde vragen niet begreep (*Ibid.*, p. 2), doch maakte hiervan geen melding bij het beantwoorden van de vragen. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar zijn beperkte scholing, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker verklaarde elf jaar naar school te zijn gegaan (DVZ-verklaring, stuk 10, p. 4) en dat hoe dan ook uit het administratief dossier niet kan worden afgeleid dat verzoeker moeite zou hebben om te antwoorden op de aan hem gestelde vragen. De Raad is dan ook van oordeel dat uit verzoekers verklaringen geenszins kan blijken dat hij de vragen van de *protection officer* hierover niet begreep, doch kan enkel vaststellen dat verzoeker na confrontatie met zijn foutieve verklaringen zijn eerdere verklaringen hierover aanpast. Dit geldt temeer nu, in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te beweren in zijn verzoekschrift, uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud genoegzaam blijkt dat hij geen weet had van de aanstelling van Hamidullah Danishi als interim gouverneur, gelet op het feit dat hij verklaarde deze persoon niet te kennen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11). De Raad kan dan ook enkel vaststellen dat verzoeker de opeenvolgende provinciegouverneurs ten tijde van zijn vermeend vertrek uit zijn regio niet op een correcte en doorleefde wijze kan toelichten wanneer hem hiernaar gevraagd wordt, hetgeen zijn verklaringen een ingestudeerd karakter geeft.

Bovendien blijkt uit bovenstaande motivering in de bestreden beslissing dat zijn kennis over eerdere provinciegouverneurs tevens lacunair is. Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift nog zijn verklaringen dat Engineer Omar voor een langere tijd gouverneur is geweest van Kunduz, doch hij gaat hiermee voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn dat deze persoon in 2010 vermoord werd in een aanslag door de taliban (*Ibid.*, p. 11; Landeninformatie, stuk 13, nr. 4). Dergelijke vaststelling versterkt het lacunaire en ingestudeerde karakter van verzoekers verklaringen hieromtrent.

De bestreden beslissing motiveerde bovendien op correcte en pertinente wijze dat verzoekers kennis van andere prominente figuren in zijn regio eveneens lacunair is, hetgeen verder afbreuk doet aan zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst in de periode voorafgaand aan zijn vertrek naar België. De bestreden beslissing oordeelde dat:

“U gaf verder aan dat u Samiullah Qatra kende. U gevraagd om meer informatie te geven over hem geeft u verschillende tegenstrijdige verklaringen. Zo zegt u dat hij momenteel (3 juli 2017) commandant is in Kunduz maar dat hij vroeger bij de arbaki zat. Geconfronteerd met het feit dat dit niet klopt, zegt u dat hij geen officiële commandant is maar dat hij vroeger zo genoemd werd. U gevraagd wat hij nu doet zegt u dit niet te weten. U gevraagd in welke provincie hij momenteel zit, zegt u dat hij in Kunduz is (CGVS p. 11). U gevraagd of hij in Kunduz nog actief aan het werk is zegt u dat hij actief is in Khanabad, Imam Sahib, Qal-e Zal en Chahar Dara, dat hij commandant is en een beetje overal gaat (CGVS p. 12). Uit objectieve informatie blijkt echter dat Samiullah Qatra sinds eind 2012 niet meer actief was in de provincie Kunduz en in de provincie Herat tewerkgesteld werd als veiligheidshoofd van de provincie (zie toegevoegde landeninformatie 5). Er zijn geen aanwijzingen die erop zouden kunnen duiden dat hij nadien terug in Kunduz actief zou zijn. Uit objectieve informatie blijkt dat hij in ieder geval niet meer werd aangesteld als veiligheidscommandant in de provincie Kunduz (zie toegevoegde landeninformatie 6). Geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de beschikbare informatie, verandert u plots uw verklaring en zegt u dat u niet over nu spreekt maar over 3 à 4 jaar geleden en dat hij momenteel niet bij de overheid werkt en veiligheidscommandant was bij uw vertrek (CGVS p. 12). Dit klopt echter ook niet, bovenstaande vaststellingen wijzen er namelijk op dat Samiullah Qatra in de periode voor uw beweerde vertrek uit Kunduz niet meer actief was in Kunduz. U gevraagd of u op de hoogte bent van enige incidenten die Samiullah Qatra overkomen zijn, zegt u dat er 3 à 4 jaar geleden een zelfmoordaanslag was gericht op hem in de stad Kunduz (CGVS p. 13).

Buiten deze vage omschrijving kon u niet meer details geven over dit incident maar uit objectieve informatie blijkt dat er in juni 2011 inderdaad een zelfmoordaanslag plaatsvond in de stad Kunduz en dat Samiullah Qatra het doelwit was (zie toegevoegde landeninformatie 7). Aangezien dit incident dateert van 2011 is dit niet voldoende om uw beweerde verblijf in Khanabad tot oktober 2015 aan te tonen. U gevraagd wie veiligheidshoofd van de provincie was bij uw vertrek zegt u correct dat dit Qaseem Jangal Bagh was. U gevraagd om meer te vertellen over Jangal Bagh herhaalt u enkel dat hij veiligheidshoofd was. U gevraagd of er hem enige incidenten zijn overkomen, zegt u dat er soms ruzie was tussen Jangal Bagh en commandant Mir Alam. U geeft als voorbeeld een conflict tussen twee gekende arbaki-commandanten Nawid en Qadir. Nawid zou gesteund worden door Jangal Bagh en Qadir door Mir Alam (CGVS p. 12). Uit objectieve informatie blijkt echter dat zowel Nawid als Qadir gesteund werden door commandant Mir Alam (zie toegevoegde landeninformatie 8). Het is opmerkelijk dat u hier een andere invulling aan geeft. Verder vertelde u dat commandant Qadir vermoord werd door commandant Nawid tijdens een conflict tussen beiden (CGVS p. 12). Commandant Qadir stierf op 8 augustus 2015 tijdens een zelfmoordaanslag door de taliban in Kunduz die op Qadir gericht was en niet tijdens een conflict tussen hem en commandant Nawid zoals u aanhaalde (zie toegevoegde landeninformatie 9). Volgens districtshoofd Hayatullah Amiri zouden het zelfs de dorpingen zelf geweest zijn die aan de taliban gevraagd zouden hebben om Qadir te vermoorden omwille van zijn slechte reputatie en storend gedrag ten aanzien van de dorpingen (zie toegevoegde landeninformatie 8). Geconfronteerd met het feit dat commandant Qadir niet door commandant Nawid vermoord werd, zegt u vreemd genoeg dat dit wel het geval was en dat u het zo gehoord had (CGVS p. 13). Commandant Qadir was een welbekende arbaki-commandant onder de mensen in Khanabad. Het nieuws over deze aanslag, waarbij bovendien 29 mensen stierven en nog eens 19 anderen gewond raakten, en de dood van Qadir zal dan ook snel rondgegaan zijn onder de lokale bevolking. Er mag dus redelijkerwijze van u verwacht worden dat u over correcte informatie zou beschikken in verband met de dood van deze belangrijke commandant, dat recent voor uw beweerde vertrek uit Khanabad plaatsvond.

U gevraagd of u nog andere arbaki-commandanten uit Khanabad kent, vermeldt u Zaynou Dewanah en Kuduz Chappa en zegt u dat u niet alle arbaki-commandanten kent maar dat degenen die u opnoemde de belangrijkste zijn (CGVS p. 12-13). U gevraagd of u commandant Matin kent, geeft u eerst aan deze persoon niet te kennen en zegt u nadien dat hij ook een arbaki-commandant was en dat hij 3 à 4 jaar geleden stierf tijdens een conflict met de taliban (CGVS p. 13). Dit incident kan echter niet bevestigd worden door de beschikbare informatie. U gevraagd of u Mohammad Omar Pakhsaparan kent, gaf u aan dat hij ook een arbaki-commandant was en in Kunduz stad woont (CGVS p. 13). U kon noch zeggen welk dorp onder zijn controle viel, noch tot welke partij hij behoorde en noch wist u vanwaar zijn naam "Pakhsaparan" kwam. Van iemand die afkomstig is uit Khanabad, een district waar deze arbaki-commandanten een grote rol spelen, mag er redelijkerwijze verwacht worden dat uw kennis over deze invloedrijke commandanten breder en gedetailleerder zou zijn. U gevraagd wat de reputatie was van de arbaki's zegt u dat er twee soorten arbaki zijn; namelijk aan de ene kant de mannen van Mir Alam die een goede reputatie hebben omdat ze vechten tegen de taliban en proberen om de regio te beschermen en aan de andere kant de arbaki's met een slechte reputatie omdat ze de mensen lastig vallen (CGVS p. 25). Uit objectieve informatie blijkt echter dat de commandanten die onder Mir Alam vielen helemaal geen goede reputatie hadden en dat dit ook al jaren zo is (zie toegevoegde landeninformatie 10). Naast het hierboven aangehaalde aspect dat de dorpingen zelfs de taliban zouden ingeschakeld hebben om commandant Qadir te vermoorden, blijkt dat veel lokale inwoners niet de taliban als hun grootste bedreiging aanzien maar eerder de arbaki-commandanten (zie toegevoegde landeninformatie 8). De meeste dorpingen klagen over de "belastingen" die ze aan de arbaki's moeten betalen en landbouwers klagen erover dat hun oogsten in beslag worden genomen door de arbaki's (zie toegevoegde landeninformatie 8+10+11). De arbaki's, ook degenen die onder het leiderschap van Mir Alam vallen, hebben dan ook een vrij slechte reputatie bij de dorpingen aangezien ze de dorpingen bestelen, hen dwingen tot het betalen van Ushar, een deel van de oogsten inpalmen en zelfs betrokken zijn bij de verkrachtingen van meisjes, vrouwen en jongens (zie toegevoegde landeninformatie 8+10+11+12). Deze slechte reputatie wordt door verschillende bronnen bevestigd. Het feit dat u zegt dat de commandanten onder Mir Alam wel een goede reputatie hadden en op deze manier een onderscheid maakt tussen goede en slechte arbaki's doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Khanabad tot uw beweerde vertrek uit het district.

U gevraagd of u Mohammad Akbar kent, geeft u aan deze persoon niet te kennen (CGVS p. 25). Nochtans was dit ook een bekende commandant die zeer nauw betrokken was bij de anti-talibanoperaties en werd hij zelfs aangeduid als commandant van de special security force die ingeroepen werd door de Afghaanse overheid samen met de International Security assistance Force (ISAF).

Mohammad Akbar kwam op 9 september 2011 om tijdens een explosie in Khanabad die later opgeëist werd door de Taliban (zie toegevoegde landeninformatie 13). U gevraagd wie het districtshoofd van Khanabad was bij uw vertrek zei u correct dat dit Hayatullah Amiri was en dat hij al ongeveer 3 jaar districtshoofd was (CGVS p. 24). U wist echter niet wie zijn voorganger was. U gevraagd of u Nizamuddin Nashir kent zegt u dat u deze persoon kent en dat hij in Khanabad woont. Verder zegt u dat hij tot een bekende familie behoort en een grondbezitter is en eigenaar zou zijn van een groot aantal gronden in Kunduz (CGVS p. 24). Het is vreemd dat u deze persoon wel kent als grootgrondbezitter en afstammeling van een lokaal rijke en bekende familie maar niet weet dat hij ook districtshoofd van Khanabad is geweest vóór Hayatullah Amiri (zie toegevoegde landeninformatie 14). U gevraagd of u gehoord heeft over enige incidenten die Nizamuddin Nashir overkomen zijn, zegt u dat u niets gehoord heeft (CGVS p. 24). Nochtans was er in juli 2012 een aanslag gericht op hem. Zo werd er een bom aangebracht aan zijn wagen, deze ontplofte toen Nizamuddin Nashir zich in de stad Kunduz bevond waardoor hij en nog 5 anderen gewond raakten (zie toegevoegde landeninformatie 14). U haalt zelf aan dat Nizamuddin Nashir tot een bekende familie behoort (CGVS p. 24), het nieuws over deze aanslag op het toenmalige districtshoofd van Khanabad zou dan ook minstens tot bij de inwoners van Khanabad geraken. Er mag dan ook redelijkerwijze van u, als beweerde inwoner van Khanabad district, verwacht worden dat u wel gehoord zou hebben over deze aanslag op Nizamuddin Nashir. U gevraagd wie het hoofd van de politie in uw district was bij uw vertrek, zegt u zich dit niet meer te herinneren (CGVS p. 24). Uit dit alles blijkt dat uw kennis omtrent deze bekende personen in Khanabad en Kunduz zeer beperkt is, u kan als het ware slechts enkele namen opnoemen en kent weinig recente zaken over hen, waardoor u het CGVS niet kon overtuigen van uw verblijf in Khanabad tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan.”

Het verweer in het verzoekschrift hierover kan niet dienstig worden aanvaard. Waar verzoeker benadrukt dat hij het had over informatie van drie à vier jaar geleden toen hij verklaarde dat S.Q. geen officiële commandant was, wijst de Raad er andermaal op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat “Kent u Samiullah Qatra? Ja. Wat kan u me zeggen over hem? Hij is een commandant. Wat nog? Hij is commandant nu maar hij zat vroeger bij de arbaki. Dus momenteel is hij een commandant? Ja. Dat klopt niet? Hij is geen officiële commandant maar hij werd vroeger zo genoemd. Wat doet hij nu dan? Dat weet ik niet. In welke provincie is hij nu? Kunduz. Is hij nog actief aan het werk? Ja hij is actief in Khanabad, Imam Sahib, Qal-i zal, Char Darah. Hij is commandant hij gaat een beetje overal. Wat u me nu vertelt klopt niet, dus als u het antwoord niet weet dan is het beter dat u dat zegt. Ik heb het niet over nu maar over 3-4 jaar geleden. Hij heeft geen werk nu bij de overheid. Bij uw vertrek, wat deed Samiullah dan? Hij was commandant. Dat is niet juist.” (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 11-12)

Verzoekers verklaringen dienaangaande zijn aldus duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar, waarbij verzoeker niet aantoonde dat hij de gestelde vragen niet begreep. De Raad herhaalt dat verzoeker er bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op werd gewezen dat hij het diende te melden indien hij bepaalde vragen niet begreep (*Ibid.*, p. 2), doch maakte hiervan geen melding bij het beantwoorden van de vragen. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar zijn beperkte scholing, merkt de Raad andermaal op dat verzoeker verklaarde elf jaar naar school te zijn geweest (DVZ-verklaring, stuk 10, p. 4) en dat hoe dan ook uit het administratief dossier niet kan worden afgeleid dat verzoeker moeite zou hebben om te antwoorden op de aan hem gestelde vragen. De Raad stelt dan ook andermaal vast uit verzoekers verklaringen geenszins kan blijken dat hij de vragen van de *protection officer* hierover niet begreep, doch enkel dat verzoeker na confrontatie met zijn foutieve verklaringen zijn eerdere verklaringen hierover aanpast. Verder dient nog opgemerkt te worden dat uit de motivering van de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoekers aangepaste verklaringen nog steeds tegenstrijdig zijn met de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 13, nr. 7). In de bestreden beslissing werd bovendien terecht geoordeeld dat het loutere feit dat verzoeker wist dat er een zelfmoordaanslag tegen Samiullah Qatra werd gepleegd niet volstaat om diens recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst aan te tonen, gezien uit de landeninformatie blijkt dat deze aanslag reeds plaatsvond in 2011 (*Ibid.*). Verzoekers verklaringen over Samiullah Qatra zijn dan ook lacunair.

Het loutere feit dat verzoeker het veiligheidshoofd en het districtshoofd ten tijde van zijn vermeend vertrek uit zijn vermeende regio van herkomst kan opnoemen doet geen afbreuk aan het geheel van de pertinente en correcte vaststellingen van de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat verzoekers kennis over prominente figuren in zijn vermeende regio van herkomst lacunair is. Dit bevat immers kennis die tevens door studie kan worden verworven, zodat de Raad van oordeel is dat verzoekers verklaringen over prominente figuren in zijn regio kunnen wijzen op een (gebrekkig) ingestudeerde kennis in zijn hoofde.

De bestreden beslissing stelde bovendien terecht vast dat verzoekers kennis over recente incidenten in zijn regio enerzijds lacunair is en anderzijds niet volstaat om zijn vermeend verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België aan te tonen:

“Verder werd er gepolst naar incidenten die recent voor uw vertrek hadden plaatsgevonden in Kunduz en Khanabad.

U sprak over een zelfmoordaanslag op het Artsen Zonder Grenzen (AZG) ziekenhuis in Kunduz stad, deze aanslag zou volgens uw verklaringen ongeveer 3 jaar geleden plaatsgevonden hebben (CGVS p. 9). Dit incident kan echter niet bevestigd worden met de beschikbare objectieve informatie. Voor zover u hiermee de aanval door Amerikaanse troepen op het AZG-ziekenhuis in Kunduz van 3 oktober 2015 bedoelt, valt op dat u het niet alleen verkeerd dateert maar ook verkeerdelijk beschrijft aangezien het niet om een zelfmoordaanslag ging maar om een gerichte luchtaanval. Er kan ook opgemerkt worden dat indien er een zelfmoordaanslag zou plaatsgevonden hebben op het AZG-ziekenhuis dat de media hierover zou berichten, wat niet het geval is. U vermeldde dat Khanabad ongeveer 20 à 25 dagen voor uw vertrek werd overgenomen door de taliban (CGVS p. 16). U had verklaard dat u eind mizan 1394 (oktober 2015) Kunduz verlaten had (CGVS p. 10). Uit objectieve informatie blijkt echter dat het district Khanabad in deze periode niet volledig werd overgenomen. Weliswaar was er een sterke aanwezigheid van de taliban in het district maar de taliban heeft in deze periode niet de controle over het volledige district Khanabad kunnen veroveren (zie toegevoegde landeninformatie 15). De val van het district Khanabad werd pas op 20 augustus 2016 verwezenlijkt (zie toegevoegde landeninformatie 16), u was gedurende deze periode echter niet meer in Afghanistan. Verder sprak u over een aanslag op de Duitse soldaten in Khanabad (CGVS p. 16). U gaf zelf aan dat dit incident lang geleden, ongeveer 8 jaar geleden, had plaatsgevonden waardoor dit incident niet voldoet om uw verblijf in Khanabad tot aan uw vertrek in oktober 2015 aan te tonen. U zei dat Sher Mohammad Arab, een arbaki-commandant van de Jamiat partij, recent vermoord werd door de taliban (CGVS p. 16). Dit incident dateert echter van 10 december 2011 en kan dus niet aanvaard worden als een incident dat recent voor uw vertrek uit Kunduz zou plaatsgevonden hebben (zie toegevoegde landeninformatie 17). Verder sprak u over de dood van Amanullah, een commandant van de overheid die aan een checkpoint stond (CGVS p. 16). Gelet op de veiligheidssituatie en het conflict in Kunduz is dit een incident dat dagelijks kon voorkomen waardoor het ook niet in aanmerking kan worden genomen om uw verblijf in Khanabad tot oktober 2015 aan te tonen. U sprak ook nog over een zelfmoordaanslag op Mawlana Sayed Khel, voormalig veiligheidshoofd van de provincie Kunduz. U gevraagd wanneer deze aanslag plaatsvond, zegt u eerst dat het 3 à 4 jaar geleden plaatsvond en nadien zegt u dat het 6 jaar geleden plaatsvond (CGVS p. 16). De aanslag op Mawlana Sayed Khel vond inderdaad plaats in maart 2011 (zie toegevoegde landeninformatie 18) waardoor ook dit incident niet voldoet om uw verblijf in Khanabad tot oktober 2015 aan te tonen. U gevraagd of u gehoord heeft over een incident dichtbij de Mohibullah Khan moskee in Khanabad, zegt u dat hierover niets gehoord heeft (CGVS p. 16). Nochtans vond hier in februari 2014 een zelfmoordaanslag plaats die het leven kostte aan 2 inwoners van Khanabad en er ook 6 anderen gewond raakten (zie toegevoegde landeninformatie 19). U gevraagd of er tijdens de presidentsverkiezingen in 2014 specifieke maatregelen werden genomen door de overheid om de veiligheid te garanderen, zegt u dat de overheid beloofd had om veiligheidsmaatregelen te nemen maar dat er desondanks incidenten hebben plaatsgevonden (CGVS p. 16). Zo kon u correct vertellen dat het hoofd van het verkiezingscomité van Kunduz werd vermoord. Amanullah Aman was de eerste verkiezingsambtenaar die vermoord werd sinds de opening van de registraties voor de presidentskandidaten (zie toegevoegde landeninformatie 20). Dit incident heeft dan ook veel aandacht gekregen van de nationale media in Afghanistan waardoor, gelet op voorgaande vaststellingen, dit niet voldoende is om uw verblijf in Khanabad tot oktober 2015 aan te tonen.

U gevraagd hoe de veiligheidssituatie in Kunduz stad was voor uw vertrek, zegt u dat de stad Kunduz ongeveer een maand of anderhalve maand voor uw vertrek werd overgenomen door de taliban en dat dit in mizan (september/ oktober) gebeurde (CGVS p. 24). U had eerder aangegeven dat u eind mizan 1394 vertrokken was (CGVS p. 10). De val van Kunduz stad in handen van de taliban vond plaats op 28 september 2015 (zie toegevoegde landeninformatie 21). U gevraagd of u voor of na het offerfeest dat jaar vertrokken bent verklaart u dat u voor het offerfeest vertrokken was (CGVS p. 24). Het offerfeest dat jaar vond plaats op 23 september 2015 (zie toegevoegde landeninformatie 22) en de val van Kunduz stad viel dus samen met de vijfde dag van het offerfeest. Vanuit dit opzicht is het dus ook niet mogelijk dat u een maand of anderhalve maand na de val van de stad in handen van de taliban, maar ook voor het offerfeest vertrokken zou zijn uit Kunduz. U verklaarde ongeveer anderhalve maand gedaan te hebben over uw reis van Afghanistan tot België (CGVS p. 25). U zou op 1 november 2015 toegekomen zijn in België, dit zou erop neerkomen dan u ongeveer midden september vertrokken zou zijn uit Afghanistan. Uw verklaringen in verband met uw vertrek zijn echter onderling tegenstrijdig waardoor het niet duidelijk is wanneer u Kunduz en Afghanistan verlaten heeft. Indien u werkelijk een maand of anderhalve maand na de val van Kunduz zou vertrokken zijn, dan zou u in staat moeten zijn om meer te vertellen over deze kritische periode in Kunduz en zou u ook meer incidenten moeten kunnen vernoemen.

Hier slaagt u echter niet in waardoor het CGVS overtuigt is dat u niet in Khanabad heeft verbleven tot uw beweerde vertrek uit Afghanistan in oktober 2015.”

Het verweer in het verzoekschrift hierover kan niet dienstig worden aanvaard.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat het voor de bevolking, ondanks het feit dat de val van het district Khanabad pas officieel op 20 augustus 2016 werd verwezenlijkt, door de sterke aanwezigheid van de taliban reeds eerder voelde alsof zij werden ingenomen door de taliban, is de Raad van oordeel dat van verzoeker, die verklaarde elf jaar naar school te zijn geweest (DVZ-verklaring, stuk 10, p. 4), redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een dermate ingrijpende gebeurtenis als de val van zijn district in handen van de taliban op een correcte en gedetailleerde wijze kan situeren, gelet op de impact hiervan op de veiligheidssituatie in zijn district. Verzoekers verweer biedt dan ook geen afdoende verklaring voor de vaststelling dat hij de val van zijn district voor zijn vertrek naar België situeert, terwijl dit in werkelijkheid plaatsvond ongeveer tien maanden na zijn daadwerkelijke vermeende vertrek, zijnde in augustus 2016 (Landeninformatie, stuk 13, nr. 16).

Waar verzoeker nog op algemene wijze verwijst naar de overige door hem aangehaalde veiligheidsincidenten en het feit dat hij ervan op de hoogte was dat gedurende de presidentsverkiezingen in 2014 het hoofd van het verkiezingscomité in Kunduz werd vermoord, volstaat het erop te wijzen dat in de bestreden beslissing op omstandige en pertinente wijze werd geoordeeld dat deze kennis niet kan volstaan om verzoekers vermeende verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België aan te tonen.

Waar verzoeker verder benadrukt dat hij correct heeft verklaard dat hij Kunduz heeft verlaten na de val van de stad in handen van de taliban op 28 september 2015, gezien hij in oktober 2015 vertrokken is, gaat hij eraan voorbij dat het, gelet op deze verklaringen, niet aannemelijk is dat verzoeker tevens verklaarde dat hij Kunduz heeft verlaten voor het offerfeest, dat volgens de beschikbare landeninformatie plaatsvond op 23 september 2015 (Landeninformatie, stuk 13, nr. 22). Hieruit blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn vertrek uit zijn voorgehouden regio van herkomst, hetgeen zijn verklaringen over zijn recent verblijf aldaar verder ondergraaft.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift bovendien geen dienstig verweer tegen volgende correcte en pertinente motivering in de bestreden beslissing die verder toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst niet aannemelijk maakt, zodat deze motieven integraal worden overgenomen door de Raad:

“U kon enkele dorpen rond uw eigen dorp opnoemen maar gevraagd om andere dorpen rond het districtscentrum op te noemen, vernoemt u enkele dorpen die op de weg van uw dorp tot het districtscentrum van Khanabad zouden liggen en zegt u dat u geen andere dorpen kent (CGVS p. 4-5). U gaf aan dat u niet vaak naar het districtscentrum van Khanabad ging maar dat u wel vaak naar Kunduz stad ging en kon globaal gezien uw weg tot Kunduz stad wel omschrijven (CGVS p. 9). Buiten de vermelding van een meisjesschool en de Sayed Ramazan school in uw dorp kon u geen melding maken van andere scholen in Khanabad (CGVS p. 8). U kon correct zeggen dat er een kliniek was in uw dorp, de Nekpay kliniek en vernoemde ook de 13 Khana kliniek uit uw dorp maar kon geen enkel ander ziekenhuis of kliniek in Khanabad opnoemen. U gaf wel aan dat er in het districtscentrum van Khanabad ook een kliniek is maar dat u de naam hiervan niet kent (CGVS p. 9). Uw algemene geografische kennis over de regio was dan ook zeer beperkt, de elementen die u aanhaalt zijn niet voldoende om uw continue verblijf in Khanabad tot uw beweerde vertrek uit het district aan te tonen en kunnen hoogstens wijzen op het feit dat u daar mogelijk ooit geleefd heeft of geweest bent.”

De Raad treedt verder de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier kan blijken dat verzoeker geen zicht wenst te bieden op de werkelijke verblijfplaats van zijn familie:

“Ten slotte dient er nog opgemerkt te worden dat u cruciale informatie in verband met uw werkelijke verblijfplaats heeft trachten achter te houden voor het CGVS. U had verklaard dat uw documenten door uw vader werden opgestuurd (CGVS p. 13). Bij de gegevens van de afzender op de enveloppe staat er E. en als adres werd er Politiedistrict 4, wijk Wazir Abad, Kabul stad opgegeven (zie document 2). U bevestigde daarop dat uw broer E. heet (CGVS p. 13). U gevraagd om welke redenen er dan Kabul opgegeven werd als verzendadres, verklaart u plots dat uw documenten vanuit Kabul opgestuurd werden door uw buur A.A. die in Kabul moest zijn voor een seminarie (CGVS p. 14). Op het openbaar Facebook-profiel van uw broer E., wiens naam vermeld staat op de enveloppe waarin uw documenten werden opgestuurd, wordt echter ook melding gemaakt van een verblijfplaats in Kabul (kopie van FB-profiel E.S. toegevoegd aan het administratief dossier). Hiermee geconfronteerd zegt u dat uw broer in Kunduz woont en niet in Kabul (CGVS p. 14). Dit Facebookprofiel werd u getoond tijdens het gehoor op het CGVS, u vermeldde echter dat u de afgebeelde persoon niet kende. Aansluitend zei u dat hij die persoon wel tussen uw vriendenlijst op Facebook staat maar dat u hem niet persoonlijk kent (CGVS p. 23).

U heeft op deze manier het CGVS trachten te misleiden en trachten te overtuigen dat u geen enkele familieband zou hebben met deze persoon. U bent hier echter niet in geslaagd en dit omwille van een aantal merkwaaardigheden.

Het zou een uitermate groot toeval moeten zijn dat zowel uw broer als deze persoon E., die u niet persoonlijk kent maar met wie u wel bevriend ben op facebook, beiden E. heten, dat zowel uw familienaam als die van deze E. M. is (zie facebook-identiteit vermeld onderaan profiel E. S.), maar dat u desondanks toch geen familieband zou hebben met deze persoon. Het zou ook een groot toeval zijn dat zowel u als de E. die afgebeeld staat op dat Facebook-profiel dezelfde foto van dezelfde kleine jongen tussen jullie foto's zouden hebben staan, terwijl u beweert die E. niet persoonlijk te kennen (zie kopies toegevoegd aan het administratief dossier). Het is ook zeer merkwaardig dat één dag na het gehoor op het CGVS, namelijk op 4 juli 2017, alle foto's waarop E. zelf zichtbaar was plots niet meer zichtbaar zijn op deze Facebook-account. Recent na het gehoor op 3 juli 2017 was E. dan ook actief op een nieuwe Facebook-account (kopie van Facebook-profiel F.T. toegevoegd aan het administratief dossier). Uit dit alles blijkt dat u toch pogingen heeft ondernomen om cruciale informatie inzake uw familie en hun verblijfplaats achter te houden voor het CGVS en dat u niet de waarheid heeft gesproken bij uw verklaringen daaromtrent. Hiermee wordt de geloofwaardigheid van uw andere verklaringen dan ook verder ondermijnd waardoor er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw asielmotieven. Een verblijf in Kabul zou trouwens uw beperkte kennis over Khanabad en Kunduz kunnen verklaren, zoals is gebleken in voorgaande motivering."

Het verweer in het verzoekschrift hierover kan niet dienstig worden aanvaard. Verzoeker beperkt zich tot de loutere herhaling van zijn verklaringen dat zijn buurman de post heeft verzonden vanuit Kabul en dat de persoon met het facebookprofiel E.S. niet zijn broer betreft, doch hij gaat hiermee volledig voorbij aan bovenstaande pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing waarom geen geloof kan worden gehecht aan deze verklaringen. De Raad wijst erop dat de door verzoeker neergelegde taskara, deze van zijn broer zou betreffen, niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het PR RvV neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging dit document niet in overweging. Verzoekers verweer kan de motivering van de bestreden beslissing dan ook niet weerleggen of in een ander daglicht stellen.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat de asielmotieven van verzoeker niet ten gronde werden onderzocht is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Ten overvloede, wijst de Raad er nog op dat de bestreden beslissing pertinent en terecht motiveerde dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten, hetgeen door verzoeker, buiten een loutere herhaling van zijn verklaringen, overigens niet concreet wordt betwist in zijn verzoekschrift:

"Naast het feit dat uw verblijf in Khanabad ongeloofwaardig is, zijn de asielmotieven die u aanhaalt ook niet geloofwaardig. U heeft het CGVS niet kunnen overtuigen van uw persoonlijke betrokkenheid bij dit incident dat zich volledig buiten uw omgeving zou afgespeeld hebben en al voor uw geboorte gebeurde (CGVS p. 17). Uw oom zou een andere man bijgestaan hebben die betrokken was bij de eremoord op een meisje. Jaren later zouden de broers van dat meisje wraak hebben willen nemen en bedreigden ze uw oom. U verklaart dat u sinds de verhuis van uw oom A.R.I. naar Mazar-e Sharif voor uw geboorte, geen contact meer heeft gehad met hem (CGVS p. 20). Het is dan ook merkwaardig dat u heel dit verhaal tot in detail kent. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u vóór zijn verhuis wel contact had met hem (CGVS p. 21). U erop gewezen dat dit geen antwoord is op de vraag die u gesteld werd, zegt u dat uw vader op de hoogte was en dat u zich, nadat u werd aangesproken door de broer van H., informeerde bij uw vader en dat hij u vertelde dat er in het verleden iets gebeurd was en dat uw oom dan is vertrokken (CGVS p. 21-22). De vage verklaring die u geeft schept echter geen duidelijkheid aangezien u niet heeft kunnen duidelijk maken op welke manier u bent te weten gekomen wat er zich in Kabul en Mazar-e Sharif heeft afgespeeld, noch hoe uw vader dit te weten gekomen is."

U verklaarde dat uw oom en de mullah uit Mazar-e Sharif in de zesde maand van 1391 (augustus/september 2012) naar Kabul gingen om daar een begrafenis bij te wonen (CGVS p. 19). H., de broer van het meisje dat ongeveer 27 jaar voordien vermoord werd, vermoordde tijdens de begrafenis de mullah S.D., die zijn zus had laten vermoorden (CGVS p. 17). Uw oom die getuige was van de moord op de mullah en getuigde tegen H. waardoor deze tot 18 jaar gevangenisstraf werd veroordeeld, werd nadien door de familie van H. zelf beschuldigd van een inval in hun huis en een poging tot moord op de echtgenote van H. (CGVS p. 17+20). Het ging om een valse beschuldiging. U verklaarde dat de familie van H. zelf een venster hadden ingeslagen en dat de echtgenote van H. zelf in haar eigen arm en been had geschoten om de beschuldiging geloofwaardig te maken (CGVS p. 17+20).

U had echter ook verklaard dat deze familie mensen bij de overheid kenden en smeergeld zouden gegeven hebben aan de politie opdat ze uw oom zouden arresteren (CGVS p. 17+20).

U gevraagd om welke redenen ze dan schade zouden toebrengen aan zichzelf indien ze zich toch op deze corrupte maatregelen konden beroepen, verklaart u dat ze een bewijs nodig hadden omdat ze niet zomaar iemand kunnen arresteren (CGVS p. 20). U gevraagd om welke redenen ze hierin zo ver zouden gaan dat de echtgenote zichzelf zou verwonden, zegt u dat u dit zelf ook niet weet (CGVS p. 20). De verklaringen die u geeft zijn echter niet voldoende om het CGVS te overtuigen van deze feiten. U verklaarde dat uw oom hierdoor gedurende één jaar werd opgesloten en nadien werd vrijgelaten door de overheid omdat zijn gevangenisstraf van één jaar erop zat (CGVS p. 20). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) had u echter beweerd dat uw oom na één jaar vrij kwam omdat de mensen de waarheid begonnen te vertellen (Vragenlijst CGVS vraag 3 punt 5). Hiermee geconfronteerd wijzigt u uw verklaring en zegt u dat de ouderlingen inderdaad een getuigenis aflegden ten voordele van uw oom, dat de zaak een jaar heeft geduurd en dat niet de straf uit één jaar gevangenisstraf bestond (CGVS p. 22). U gevraagd om welke redenen u dit dan niet onmiddellijk zo vermeldde wanneer u gevraagd werd op welke manier uw oom was vrijgekomen houdt u het bij de loutere verklaring dat u de vraag niet goed begrepen zou hebben (CGVS p. 22). Deze verklaring is echter niet afdoende, u heeft op die vraag namelijk slechts geantwoord dat hij werd vrijgelaten door de overheid (CGVS p. 20) en bovendien werd er u op het begin van het gehoor duidelijk gezegd dat indien u een vraag niet zou begrijpen dat u dit onmiddellijk dient te melden (CGVS p. 2). Aangezien u hier geen enkele melding heeft gemaakt en bovendien ook een antwoord heeft gegeven dat betrekking had op de vraag, is het CGVS ervan overtuigd dat u de vraag wel begrepen had en op deze manier de confrontatie tracht te ontwijken.

U verklaarde dat uw oom dezelfde dag als zijn getuigenis werd gearresteerd waardoor hij dus tijdens de 6e maand van 1391 (augustus/september 2012) gearresteerd werd (CGVS p. 17-20). Dit zou betekenen dat uw oom ongeveer tijdens de 6e maand van 1392 (augustus/september 2013) zou vrijgekomen zijn. U verklaarde dat ongeveer 1 maand à anderhalve maand na de vrijlating van uw oom, de broer van H. naar Mazar-e Sharif ging om aan uw oom te vragen om zijn klacht in te trekken (CGVS p. 18+20+21). U gevraagd of er gedurende die periode iets gebeurd is met uw oom verklaart u dat er niets gebeurd is (CGVS p. 21). U zei dat de broer van H. 2 à 3 keer naar uw oom is gegaan en dat de laatste keer ongeveer 3 à 4 maanden na de vrijlating van uw oom was (CGVS p. 21). Dit zou er dan ook toe geleid hebben dat uw oom samen met zijn familie is vertrokken uit Mazar-e Sharif (CGVS p. 18). Ongeveer één maand à anderhalve maand na het vertrek van uw oom zou de broer van H. ook naar uw dorp gekomen zijn en u aangesproken hebben over de verdwijning van uw oom (CGVS p. 18+21). U verklaarde dat u nadien nog 2 à 3 keer werd lastiggevallen door gewapende mannen die door de broer van H. gestuurd werden en dat de laatste keer in saur 1393 (april/mei 2014) was (CGVS p. 21). U gevraagd of er nadien nog iets gebeurd is zegt u dat ze na uw vertrek nog ook naar uw huis zijn gegaan. U gevraagd of er voor uw vertrek maar na saur 1393 (april/mei 2014) nog iets gebeurd is verklaart u plots dat ze 2 maanden voor uw vertrek nog gekomen zijn en u bedreigd hebben dat indien u niet zou doen wat ze vragen dat ze u dan zouden vermoorden. U geconfronteerd met het feit dat u eerst zei dat saur 1393 de laatste keer was dat u persoonlijk werd bedreigd, houdt u het bij de loutere verklaring dat dat de voorlaatste keer was en biedt u geen opheldering voor deze tegenstrijdigheid (CGVS p. 21). Het feit dat u ondanks de beweerde doodsbedreiging die u toen ontvangen heeft toch nog gedurende 2 maanden in uw dorp gebleven bent en daarenboven nog steeds werkte, u had namelijk verklaard dat u tot uw vertrek had gewerkt in uw winkeltje (CGVS p. 15), relativeert de ernst van de voorgehouden vrees in ernstige matige. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u geen geld had om te vluchten, dat u uw winkeltje en de helft van uw gronden verkocht en hiermee uw reis financierde (CGVS p. 22-23). Deze verklaring neemt echter niet weg dat u bent blijven werken in uw winkeltje waardoor u er niet in slaagt om het CGVS te overtuigen dat u als familielid van deze oom ook persoonlijk bedreigd werd door zijn vijanden.

Uitgaande van uw verklaringen kan er afgeleid worden dat tussen de voorlaatste keer in saur 1393 en deze beweerde laatste keer ongeveer 2 maanden voor uw vertrek, u geen ongewenst bezoek gehad zou hebben van deze personen en er dus gedurende een periode van minstens één jaar niets gebeurd zou zijn. U verklaarde dat er na deze laatste keer gedurende 2 maanden ook niets gebeurd was (CGVS p. 21). Wel zijn deze personen na uw vertrek uit Afghanistan nog een aantal keren naar uw huis gegaan en hebben ze gevraagd waar u zat (CGVS p. 6). U gevraagd wanneer de laatste keer was dat uw familie dan werd lastig gevallen door deze personen, zegt u dat ze vorig jaar (dus één jaar voor het gehoor op 3 juli 2017) naar uw huis zijn gegaan en tegen uw ouders gezegd hebben dat ze ervoor moesten zorgen dat u zou teruggaan (CGVS p. 6). U spreekt niet over recentere bezoeken dan één jaar geleden, ondanks dat u tot voor enkele maanden nog contact heeft gehad met uw familie (CGVS p. 5). Hierbij kan er opgemerkt worden dat het vreemd is dat u een doelwit vormde voor deze personen maar niet uw vader, die toch de broer is van de persoon die deze getuigenis tegen hun broer H. had afgelegd. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u de oudste zoon bent en dat oudere mannen en kinderen in Afghanistan niet worden lastig gevallen (CGVS p. 22).

Deze verklaring is echter niet valabel, het is niet duidelijk om welke redenen ze u zouden bevragen en zelfs bedreigen in verband met uw oom maar uw vader niet. Het is ook niet duidelijk om welke redenen ze na uw vertrek uw vader niet bevragen in verband met uw oom en slechts vragen waar u bent.

Daarnaast zijn er enkele tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij DVZ en uw verklaringen op het CGVS die de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnen. Zo had u bij DVZ verklaard dat uw oom samen met de zoon van S.D. naar de politie ging om de zaak te onderzoeken terwijl u op het CGVS geen melding maakt van deze zoon (CGVS p. 17-23). Pas wanneer u gevraagd wordt wat er met de zoon van de mullah gebeurd is verklaart u dat hij werd vrijgelaten samen met uw oom (CGVS p. 22). Het is enigszins vreemd dat u niet heeft gesproken over zijn rol of arrestatie gedurende de uiteenzetting van uw asielmotieven en de bevragingen hierover. U had bij DVZ verklaard dat de mullah twee jaar geleden maar op een onbekende datum vermoord werd terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS, dat meer dan één jaar na uw interview bij DVZ plaatsvond, specifiek melding maakt van de zesde maand van 1391 (augustus/september 2012). Dit komt er dan ook op neer dat deze moord niet 2 jaar voor het interview bij DVZ maar ongeveer 3,5 à 4 jaar hiervoor zou plaatsgevonden hebben. U had bij DVZ verklaard dat beide broers gearresteerd werden en dat H. nog steeds in de gevangenis zat maar dat A.M. na één jaar vrijgelaten werd. Op het CGVS heeft u echter verklaard dat enkel H. gearresteerd werd en heeft u nooit gesproken over de arrestatie van A.M.. Hiermee geconfronteerd zegt u plots dat ze beiden gearresteerd werden maar dat A.M. werd vrijgelaten omdat H. had bekend dat hij de moord had gepleegd (CGVS p. 22). U had bij DVZ ook nog verklaard dat die twee broers in hetzelfde gebied wonen als u. Nochtans had u op het CGVS verklaard dat ze na de moord op hun zus vertrokken waren uit Khanabad en sindsdien in Kabul woonden (CGVS p. 18-19). Uw verklaringen bevatten dermate veel inconsistenties dat de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in ernstige mate ondermijnd wordt.”

Inzake de door verzoeker neergelegde documenten oordeelde de bestreden beslissing nog dat: *“U brengt geen documenten aan die bovenstaande appreciatie van het CGVS kunnen wijzigen. Uw taskara is niet voldoende om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Deze kan hoogstens uw identiteit aantonen. De enveloppe toont enkel aan dat u post ontvangen hebt uit Afghanistan. Tenslotte kan nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er weinig bewijswaarde kan gehecht worden aan Afghaanse documenten, aangezien veel Afghaanse documenten makkelijk op niet-reguliere wijze kunnen verkregen worden, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten kunnen zelfs door gedegen experts niet van authentieke onderscheiden worden. Van deze informatie werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.”* Deze motivering wordt niet betwist door verzoeker in zijn verzoekschrift. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog een attest van het opvangcentrum in België bijbrengt, volstaat het erop te wijzen dat dit document niet relevant is bij de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota nog een document bijbrengt ter ondersteuning van zijn relaas, merkt de Raad op dat dit document niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het PR RvV neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging dit document niet in overweging.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier, en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is.

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Gelet op het feit dat verzoeker zijn recente herkomst uit Nekpay, in het district Khanabad in de provincie Kunduz in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn recente herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 2).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP